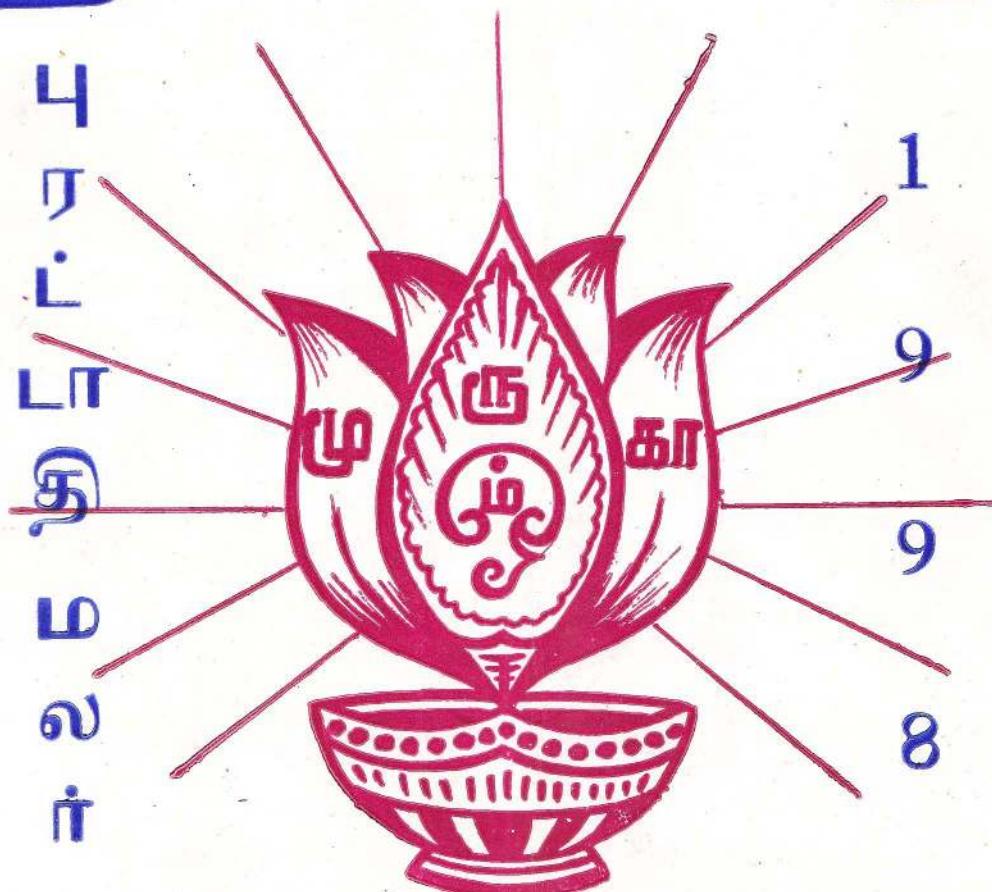

நூலாக்ஷம்

வெளியீடு

சந்தியான் ஆஸ்திர ஈசு நூலாக்ஷம் பேரவை

குறள் வழி

**“அன்றறிவாம் என்னாது அறஞ்செய்க மற்றுஅது
பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை.”**

பொருள் :

பிற்காலத்தில் தருமம் செய்வோம் என்று கருதாது என்றும் செய்யுக. அவ்வறம் இறக்கும்போது துணை புரியும்.

**ஸ்ரீ
அருணாசல அகந்தர மணமாலை**

**நால்
அருணாசலசிவ அருணாசலசிவ
அருணாசலசிவ அருணாசலா !**

- 31) சுகக்கடல் பொங்கச் சொல்லுணர் வடங்கச்
கம்மா பொருந்திடங் கருணாசலா (அ)
- 32) குதுசெய் தென்னைச் சோதியா தினியுன்
சோதி யுருக்காட் டருணாசலா (அ)
- 33) செப்படி வித்தைகற் றிப்படி மயக்குவிட்
டுருப்படு வித்தைகாட் டருணாசலா (அ)
- 34) சேரா யெனின்மெய் நீரா யுருகிக்கண்
னீராற் றழிவே எருணாசலா (அ)
- 35) சையெனத் தள்ளிற் செய்வினை சுடுமலா
லுய்வகை யேதுரை யருணாசலா (அ)

[தொடரும்]

சுவான்தோசு சுவான்தோசு சுவான்தோசு
 சுவான்தோசு சுவான்தோசு சுவான்தோசு
நான்சூடர்
 சுவான்தோசு சுவான்தோசு சுவான்தோசு

வெளியீடு - 2

1998 புரட்டாறி

பொருளாக்கம்

	பக்கம்
1) மாறுத்தை மேம்படுத்தும் மாண்புமிகு கோர்போரேஷன்	1 - 4
2) மனக் கவனத்து மநுநிதி	5 - 6
3) பகவானன் மகற்கும் நிலை	7 - 8
4) உண்ணம் வழி நின்ற சித்தர்கள்	9 - 10
5) இந்துசமய மரபின் குருதல்களைப் பாரம்பரியம்	11 - 14
6) பகல் தேவடி	15 - 16
7) விளையும்	- 17
8) அப்பிரிமணிய அனுபுதி	18 - 20
9) துவபோகியின் துமிழ் மூல தீவிரம்	21 - 22
10) சந்திதியான் கருவனை மாணவர் பக்கம்	23 - 25
11) தமிழ் நாவல் இலக்கியம்	26 - 28
12) Easy Way to Learn English (Part-9)	29 - 31
13) விஞ்ஞான விளக்கம்	- 32

அன்பளிப்பு : மனை ஒன்று 25/- ரூபா

வகுப் பந்தா துபால் செலவுடன் 325/- ரூபா,
சந்திதியான் ஆசிரிய சாவ கலை பாண்டியூப் போக்குவரதை.

அச்சுப் பதிப்பு : அச்சுக் - சந்திதியான் ஆசிரியம்
கோர்போரேஷனார்.

புத்தானி மாத சிறப்பும் பிரதி பெறுவோர் விபரம்

K. சிவகுருநாதன்

(50 A; பல்வளி வீதி, வாழ்வாணம்)

கா. கணேசனாதன், J. P.

(சமூகத்தோகி, கொழும்புக்குறை)

பு. சாந்தாருபன்

(இராம சேலவயானர் - நம்பாணல, கிரியப்பாஸ்)

பா. இராசேந்திரம்

(விராம சேலவயானர் - கெஞ்சாவில் தெற்கு)

திரு. திருநாவுக்கரசு

(வரணவாம் தெற்கு)

முரி. கணேசிவரன்

(சக்கி மேரட்டோர்ஸ் வேங்கி திருதெங்கேஷன்)

அதிபர்

(ஜெகத்தியிட்டினாலா மாரா வித்தியாவயம், தொல்ளைடுமாவாறு)

அதிபர்

(சிவகுரு வித்தியாராணல, வல்லவாட்டுக்குறை)

க. பொன்னுப்பசாமி

(அப்பன் கோவிலாடு, கரணவாம் தெற்கு)

அதிபரி

(க. மீ. கல்லூரி, உடுப்பிட்டு)

நீரங்கச்சடர் - ஆவளிமாத வெளியீடு

வெளியீட்டுகள் :-

ஈரங்கவாய் பொன்னாம்பல வீதியரஸய அதிபர் திரு. போங்கனயர் அவர்கள் ஆவளிமாத மலருங்கால வெளியீட்டுக்காலய திகழ்த்திகாரர்கள். “நீரங்கச்சடர்” மலரிலை வெளியீட்டு வரும் சந்திகியான் ஆசிரம, ஈசு கால பண்ணாட்டுப் பேரவை சமயப் பள்ளியையும், சமூகப் பணி வையாம் இனாவனத்து மேற்கொள்ளி வருவிற்கு என்று குறிப்பிட்டார். இந்த மலர் ஆத்மிக விடையங்களை நன்றாக்கி இருந்தாலும் சமூகத்தில் உள்ள பலருக்கும் கண்ணம் அளிக்கும் ஒரு செயற்பாடாகவே காணப்படுகின்றது. ஆகவே இந்த செயற் பாட்டை இவர்கள் தொடர்ந்து மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று தனது உணரவில் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஆய்வுகள் :-

இந்த மலருங்கால ஆய்வுகளைய ஓய்வு பெற்ற அதிபரும் பண்டிதருமாகிய திரு. சி. வேலாயுதம் அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள் மூலம் கண ஆய்வு செய்தன, விமர்சனம் செய்துப் பொன்ற செயற்பாடுகள், புராதன காவத்திலேயே எமது மதத்திலும் பல்லபாட்டிலும் தோன்றி விட்டது. அங்காலத்தில் நூல்துணை வெளியீடுவதற்கு மூன்பே ஆய்வுகளைச் செய்து அதன் பிறகுதான் மூன்பு வெளியீடுகாரர்கள். இப்பொழுது வெளியீட்டுப்பட்ட நிலை இய்வாறான ஆய்வுகாரர்கள் விமர்சனங்கள் நன்றாக பெறுகின்றன.

கார்பாரதம் மற்றும் புராதனங்கள், தோன்றியங்கள், பிரபந்தங்கள் எல்லாம் விரீவு பட்டதாக காணப்படுகின்றன. இங்கே பாரதமாகிய இதிகாசத்திலே இருந்து எமக்கு ஏற்றமாகியான கறைகளும், கருத்துக்களும், எடுத்துக் கூறப்படுகின்றன. இது மிகவும் வரவேற்றக்கூடிய ஒன்றாகும். ஞானச்சடர் வளர்த்து வருப் பீணம் எந்ததாளர்களுக்கும் ஆனாரிக்க கருத்துக்களை வெளியீடுகின்றவர்களுக்கும், அரிய ரந்தர்ப் பற்றைக் கழங்குவதாகவும், இரு. வேலாயுதம் அவர்கள் தனது ஆய்வுகளையில் குறிப்பிட்டார் மேலும் ஆவளிமாத மலரில் உள்ள கட்டுங்களின் கிராப்புக்களையும், பக்திக் கருத்துக்களையும் மிகவும் உள்ளர்களில் பூர்வமாக ஒன்றவரு கட்டுங்களில் இருந்தும் அடியார்களுக்கு எடுத்துச் சூழி வார்கள்.

இனிது வாழி!

தெயில்கெறி ஈசவிதெறி உலகும் எங்கும்
 தியழ்ந்தினிறு பரவுதற்கு நானும் தோண்டு
 செய்ய இருந்திதியான் கைவு கைவு
 பள்பாட்டுப் பேரவையின் “நூன்கூபர்”
 வெலுமெலூம் பியன்டாய்ந் வழங்குகின்ற
 மாண்புமாட பேரவையார் மகிழ்ச்சிபற்றி
 வைக்காத் தான்றிக்குன் எழுதப் போமோ?
 கல்தமிழின் அடங்கிருபோ கவியன் எவ்வாரம்.

நித்தாஷில் ஏப்பொழுதும் இறைவைத் தாங்கி
 கீழ்வுடைய நழுங்கமிழில் தெவிவுமிக்க
 புத்தங்கமாம் புதுவையிறு “நூன்கூபர்”
 புனியினர்க்கு வழங்கியும் புச்சினால்கும்
 வித்தங்காம் சந்தியான் பேரவையார்
 பேரவைக்கும் ஓமஸ்தினையும் மிகுந்துக்கர
 அத்தங்குமான் அனுளருதும் பொழிவான் - நீண்ட
 ஆயங்குன் அப்பெரியார் இனிதுவாழி !

சிவஸ்ரீ. தியாக, சோமச்சந்தராஜாக் குருக்கள்
 (பூதியன், யா | நாட்டுக் கல்லூரி)
 துவரங்கல், பறுத்தித்துவம்.

உலக ஆரியர் தினம்

பின்தனுவைச் சாழ்க்கைச் சூரியிலும் வாழ்க்கைச் சூரியிலும் இன்று எவ்வளவிலா மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. அதேபோல மனித சமுதாயம் தெரியாகவும், மொழிரியாகவும், மந்தியாகவும், பிரதூரியாகவும் இன்று எந்தவையோ வேறுபாடுகளையும் கொண்டிருக்கிறது. இத்தனையை மாற்றங்கள், வெற்றுமைகள் மற்றியிலும் இந்த வேறுபாடுகள் அனைத்தையும் கடந்து தொழிலிதியாக உலகம் முழுவதும் ஆசிரியத் தொழிலாக மேற்கொண்டு வருபவர்களை ஒன்றிணைக்கின்ற தீவிராக தொழிலை கொண்டாடப்படுகிறது. ஒக்டோபர் ஆராந்திகள் ஆசிரியர் தினம் கொண்டாடப்படுகிறது. ஒன்றியத் தொழிலின் சிறப்பையும், புனிதத்தையும், அதன் முக்கியத் துறைத்தையும், நினைவு கூற்று உலகம் முழுவதும் இந்த ஆசிரியர் தினம் கொண்டாடப்படுகிறது.

உலகம் முழுவதும் இந்த ஆசிரியர் தினம் கொண்டாடப்படுத்தாலும் தமிழர்களால் பிறந்து இந்தப் பாரம் பரியத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாம் மிகுந்த அக்கறையுடனும், புனிதத்துடனும் இந்தக் தீவிரத்தை கொண்டாட வேண்டும். குருகுலர்களிப் பாரம்பரியத்தை எமது முதாயம் கொண்டிருந்த காலத்திற்கில் குருங்கு கொடுத்த அந்த இந்தை உலகத்தில் வேறு எந்த முதாயமும் குருங்கு கொடுக்கவில்லை என்பதை எமது பண்பாட்டின் மூலம் நாம் அறிய முடிவின்றது.

ஜோராப்பிராருஷ்டா வருங்களையத் தொடர்ந்து கல்வியின் நோக்கமுடி, கல்விச் செயற்பாடுகளும் மாற்றமளைத் தொடங்கியது. சி. கல்வி நிறுவன ரியான அமைப்புக்குட்பட்டதாகவும் மாற்றமண்ந்தது. இங்கே குரு வரிக்க பாத்திரத்தை ஆசிரியர் வகிக்கத் தொடங்கினார். ஆசிராவும் குருவினுடைய இயங்குகள் பலவற்றை ஆசிரியரும் பின்பற்றி வந்தவை ரீக்கும் வை வெற்கந்தங்க ஒரு அம்சமாக விளங்கியது. இவ்வாறு கல்வித் துறையில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டு வந்தாலும் ஆசிரியர்கள் குருங்கு சம்மான இடத்திலேருள் அன்றைக் காலம் வரை மத்தியப்பட்டார்கள்.

இன்று பன்னேறு குறைகளின் சமுதாயத்தில் உயர் நிலையில் இருக்கின்ற ஜாரியோர்கள் பலர் நமது காலத்தில் ஆசிரியர்கள் முன்மாதிரியாக இருந்து கல்வியிடன் கேரத்து நல்ல பழக்கவழக்கங்களையும் போற்றித்தனர் என்பதை நன்றியாடன் நினைவுறுப்பில்லை. தந்தேபாலதைய யாழிமாவட்ட-

கால்வித்தினால்களைக் கட்டிடம் போற்றியவர்கள் தீரு. கு. சிவபாலன் அவர்கள் அண்ணாலில் பார சாஸ்திரம் நடை செய்து வையவர் ஒன்றில் பேசும்பொழுது பின்வருமாறு ஒழியிட்டார்கள்.

“ஆசிரியர்கள் மனத்துக்கார ஈஸ்தி சமுதாய நல்லூமாக வாழுக் கூடியாலே இவை நூல்களைப் பொது காலத்தில் போதித்ததால் தான் அவர்களை மறங்க முடியாத நூல்களைகளாக இன்று நாம் விளைகிட்டிரோம். இந்த நிலை தொடர வேண்டிய என்றாலே இன்று எங்களுடைய விருப்பமாகும்.”

இந்தகைய கருத்துக்களை இன்று ஆசிரியத் தொழிலை மேற்கொள் கின்றவர்கள் கருத்தில் ஏடுத்துச் சொற்படுவது விரும்பத்தக்கது.

இன்று ஆரியத் தொழிலை புதியான தொழிலாக நினைத்து செய்தபட்டினர் நன்றாயார், புளிதமான தொழிலாக நினைத்துச் செய்து படுகின்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் அனாலில் முறைத்தீருப்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. ஆனால் இந்தகைய சூரியன்களிலும் இவைகளுற் காயாக நல்ல ஆசிரியர்களாகச் செய்தபட்டிருக்கின்றவர்களை இஷம் கண்டு அவர்களைச் சொராயித்து அவர்களுக்கு சமுதாயத்தில் உருந்த இடத்தைத் தொடுப்பதன் மூலம் அவர்களை நாம் மேறும் வாக்கப்படுத்தமுடியும். அந்தாடன் நல்ல ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையை மேறும் சமுதாயத்தில் அடிகளிக்கவர் இது கராணமாக அமையும்.

உவக ஆசிரியர் தினத்தில் ஒட்டு மொத்தமாக ஆசிரியர் சேவையில் முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு ஆசிரிய சமுதாயத்தை கொண்டிலிக்க அடித்தோர் நல்ல ஆசிரியர்களை இன்டு கண்டு அவர்களை ஊக்கப்படுத்துவதற்கு ‘நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியதும் அவசியமாகவேதே.

கண்ணிக்கை நலைான இடம் ஒதுக்கி கல்விச் சமுதாயத்துடன் தெருக்கமான தொடர்புகளைக் கொண்டிருள்ள ‘ஞானச்சடார்’ உவக ஆசிரிய தினத்தில் கல்விச் சமுதாயத்தின் ஆஸ்தி வேராகத் திகழும் ஆசிரியர் பொறுமீகளுக்கு நான்கு வரப்பித்துக்கண்டாயும், வாணக்களினாயும் தெரி வித்துக் கொள்கின்றது.

ந. அரியரத்தினம்
செயலாளர்

ஏ. ஆ. எச். எ. டி. பேராசுவ

மாணுபத்தை மேம்படுத்தும்

மாண்புமிகு கோபாடுகள்

(மகாபாரதத்திலிருந்து)

மு ம ம னி க ள்

— சூலை விடை விடை —

இம்மூல அவ்விளைபூர்த்தை விட்டு நின்கியதும், அப்பொழிவில் போன்று கனமான ஆய்விலைக், அப்பாவிலைக் கிருவன்றாய்ம், தனது தம்பியான விகித திர விரிசலூக்கும் கிருமணம் செய்து வாத்தார் பீஷ்மர், விகிதவிர விஸ்வாஸ் அகமதிழ்விடன் இரு மாணவரியகுடுமை வாழ்ந்து வந்தான். ஏழு ஆண்டுகளின் பின்பு விதி வழியே அவன் மன்னாயுவக வாழ்வு ரூடிவைடுத் தது அன்றியும் அவனுக்குப் புத்திர பாக்கியழும் ஏழு ஆண்டுகள் வரை கிட்டவில்லை. இவற்றிலைவு மிக்க துயரமடைந்தார் அவனை சத்திய வழியாம், சிரியமாய்ம். தம் குலம் தங்கிருக்க யாது வழி உள்ளது? என்று கிருஷ்ணம் கவனித்து கொண்டு, வேத புராணங்களில் இதற்கு மாற்று வழி எதும் உண்டா எனப் பிரார்ஜோத்துமார்களைக் கவனத்துறையாரினார். அதற்கு அறந்தின் நுட்பமிக்கனாக் கந்தறிந்த அவர்கள், சிறந்த தவ சீலர்களின் அருளங்களை வேண்டும்படி பலனித்துளர்.

இவர்களுக்க் கெவியியற்ற அவனையை சத்தியவதி, சான் தீத்திருப்பு, கிருந்த போது, பராசரமுனிவரிஸ் அருளால் வேதவியாச மகரிவி தனது புதல்வைங்க, அவதரித்துமனமையக் கூடி வேதவியாச மகரிவிலை வாக்குப் படி, அவர் துமக்கு உதவி புரிவார். என்பதுவையும் பின்பறிடம் எடுத்தும் வருதிவான், இவ்வரவாற்றியனைச் செவியியற்ற பீஷ்மர், வியாச மகரிவியை வருவனமைக்கும் படி, அவனையை சத்தியவதிக்கு எடுத்துக்கருத்தார். அவனை சத்தியவதி, தனது வைந்துளாமிய வியாச மகரிவியை நினைந்து பிரார்த்தித்தாள். பிரார்த்தவையின் பயணாக வியாச மகரிவி அவ்விடத்திற் பிரசங்கங்களாவார். வியாசவராக் கண்ட அவனை சத்தியவதி, தனது மூத்த புதல்வைங்கள் வருவனமையாக் கவனக் கொண்டாள். அவனை வரவேற்று பூர்வனாக்கி புரிந்தான். அதன் பின்னர், தமகுலத்துக்கு ஏற்பட்டிருள்ள நிலையை எடுத்துக் கூறி அந்திவையீடான் மாற்று அவர் உதவ வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டாள்.

இல்லூரைகளுட் செலிமாதுதத வியாசமகரிசி அன்னையிக் கேள்வு நல்குக்கு ஸ்டப்பட்டுக் குவம்தலைக்க தன்னாலும் கிட்டும் என்று அன்னையை ஆச்சர்வதித்தார். வியாசமகரிசியின் அருளால், விஸ்தித்து வீரியனின் இரு மனைவியரான், அம்பிளை, அம்பாவிலைக் கிருவருக்கும் புத்திரப் பாக்கியம் கிடைத்தது. அம்பிளையின் வையந்தன் முதலாவதால், அவ்வழைக்கும் திருக்கராண்டிற்கும் என்றும் நாயக் குடியோர் மீண்டும், அம்பாவிலையிலை மெந்ததன் இரண்டாம்மாவைக்கப் பிறந்தான், அப்புதல்வறுக்குப் பான்டு என்றும் தாமம் குடியன். இரு புதல்வரிகளையும் அவ்வழைப்புடன் கண்ணுற்ற அன்னன் சத்தியவதி வெள்ள அஸ்தித்தான். ஏத்தக புதல்வனாகிய திருக்கராண்டிற்கும் என் பார்வை அறிவுவளாக இருந்தான். இரவுடாவது வையந்தன் பான்டு, வெளிநிய தோற்றும் உண் பாலுவாக இருந்தான். இதனால் கவனவையுற்ற சத்தியவதி, இன்னும் ஒர் பிரதம்பங்கைப் பெற விரும்பினார். ஆனால், அம்பிளையும், அம்பாவிலையும் அதற்கு உடன்பட முறை விட்டனர். இதனால் அழுகும் குணநலம்களும் மிகும் அம்பிலையின் தாழிப் பெண்ணிடத்து அழுகுமிக்க புதல்வன் நிறுவன் வியாசம்ன் அருளால் தொன்றினான். இக்காலி யின் குறித்துமிகு விதுரண் எனப் பெயர் குடியனர். தம் குவம் விவரங்களுக்கு புதல்வர்கள் முனிவர் அழுனால் கிடைத்தமுயியால் பீஷப்படும் அவ்வண சத்தியவதியும் உணர்கிடுவான் இருந்தனர்.

நாம தேவதைக்குத் தங்களை

“மாண்ஸ்யர்” என்னும் பெயருடைய சிறந்த நுபோதனர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் தவத்தில் ஸிறந்தவராய்க், சத்தியத்தைக் கண்டப்பிடிப்பதீவிரிந்துவிடுகி உடனடியவராயும் விளங்கினார். அவரின் புறத்தே ஆச்சிரியர் அமைக்குக் கூட தம் கவனவாற்றலை மீற்றுக்காண்டார். ஓர்நாள் ஆச்சிரமத்தின் முன்பாக ஏற்றிழவில் இவர் அமர்ந்தினாற்கவேலா, அரண்மாண்யில் யனவாட்டு பொருட்களுடன் கிடைக்கனர் சிவர் ஹட்டுவந்து, இவரின் ஆச்சிரமத்தினுள் ஜானிற்று கொண்டார். அத்திருடர்களைக் காரத்தி வந்த அருள்பவராகச் சேவகர்கள் இவரை விசாரிக்கணர். அத்திருடர்களைப் பற்றி மொன்னவிரும் பூண்டு தவங்காற்றிக் கூடுபட்டிருந்த மாண்டவ்ய முனிவர் உண்ணும் பகுராது மொன்னாவநிறுந்துப். சேவகர்கள் இவர் மொன்னாக உண்ணும் பேசாதிருப்பதினாக கண்ணுற்று, ஆச்சிரமத்தினுள் புகுந்து தேட வாணார்கள். ஆச்சிரமத்தினுள் திருடர்கள் பதுங்கி இருப்பத்தைக் கால்கு அவர்களைப் பீடித்து திருடர்கள் வைக்கின்றத பொருட்களுடையும் வகைப்பற்றினர். ஆச்சிரமத்தினுள் இரு பாகுநர், திருடர்போட்ட பொருட்களும் இருந்தமுயால் சேவகர்கள் முனிவரங்களும் திருடர்களுடன் சேர்ந்துப் பிடித்துக் கொன்று மன்னாவியுமாக நிறுத்தினர். நாம்தாக விசாரங்கள்

சேர்யாத மன்னன், திருடர்களுடன் சேர்க்கு மாண்டவய முனிவரையும் கழுவிலேற்ற உத்தரவிட்டான். அடுவில் ஏற்றப்பட்ட போது மாண்டவய முனிவர் யோக நிலையில் இருந்தகமயைால் அவரின் உயிர் பிரியாது அவர் கழுவில் தொக்கிய வண்ணம் இருந்தார். முனிவரின் உயிர் பிரியாது இருப்பதுணர் என்ட சேவகர்கள் அரசிஸ்தினை மன்னனிடம் சென்று உள்ளத்துவர். தான் தலைவரை ஒன்றாக மன்னன், மீண்டது வந்து கழுவில் இருந்து முனிவரை பிரியிக்கான். முனிவர் உயிருடன் இருப்பதுணக்க கண்ணாற்ற மன்னன் முனிவரின் பாதங்களில் விழுந்து மாண்ணிப்பு; கேட்டால். மன்னனை மன்னித்துவிட்ட முனிவர், தன் தபோவல்லிமயால் நகும் தேவானதமிட்டி சென்றார்.

“நான் கொட்ட குறிநம் யாது? எனக்கு ரன் இத்தனை தனை கிடைத்தது? ” என்று ததுமதீவுதையிடம் விளாவினார் முனிவர். அப்பொது தகுமடைவதை “தபோதுவரே, நீர் இருப்பனராக இருந்தபோது பறவைகளின் காலில், இரும்பைக் கட்டி அவற்றைப் பறக்க முடியாதவாறு துங்புத்தி வீர். இதனால்தான், உடன்கு இந்தன்டனை விஷ த்துத் துங்பப்பட்டவர் ” என்று கூறியது. அப்போது முனிவர், “ சூரத்தைப் பறவைக்கில் காந்தர் செய்யும் குறிருப் பிவனைச் சாராது. கணையில் 12 வாரு வாரா. அவன் காந்தவைது கீதி நூல்களையோ கற்று, அதனால்த தெளிவாக சாராமுடியாது. உணர்முடியாத வயதில் அவன் பாவும் கொழுப்பு போது, அப்பாவத்திற்குக் குள்ள கண கூடு யாது. இந்க் காமத்தை உணராது பான் சிறுவனாக இருந்தபோது கோய்த குற்றத்திற்கு எஸ்க்குத் தண்டனை அழிக்க தீ, பூவுலகில் மாளிடனாகப் பிறக்கக் கூடாய் ” என்று தரமதீவுதைக்குச் சாபமிட்டார் முனிவர். இதனால் தரமதீவுதை மாளிடனாகப் பிறந்தது. அஞ்சுமுந்தையே விதுரணாவன். தரமதீவுதை மனிதவருளின் வந்துமையால் விறுரார், தரமத்தைப் பேற்று வகிழும், சத்தியம் தவறாதும் நன் வாழ்நாள் முழுதும் வாழ்ந்து வந்தார்.

திரும்பும்

திருத்தால்டிரநும், பான்டுவும், விதுரநும் சிறுவர்களாக இருந்துமையால் பிள்ளைர் அடுசியம் கருமங்களை ஆற்றிவந்தார். அந் காலில் அல்லிவாபுர மர்கள் ஏறிக நிலைஷுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். தரமத் தெரங்கியது. சென்னம் செழித்தது. மக்கள் இன்பழு சௌ அறவார்களை மேற்றுதான்காரர். புதல்வர்கள் ஏறவாகராய் தனசூ குழங்கத் தனளைப் பெற்று தல்லோடு ஓரளிக்காத்து வக்குபர் பீஷுமார். தரமதீகார் ஜூசாவைத் தேஷிக் வொன்னார்ந்து அவர்களுக்க் கண்ணி புகட்டவாஸர். அத்துடன், மன்னவர் கட்டுரிய, விள், வாள், போன்ற பண்டக்கூப் பயிற்சிகளையும் கிறிரு

காந்தார் சிறந்த குணங்களைக்குட்டி, குழந்தைள், மூலகும், சிறந்த விரூப்களாக விளையிக் காலங்கப் பந்தவதையலைந்தனர். இதனால், புதல் வரல் குக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க விலைமுறையர், அளவினை சந்தியவத்து யும், பீஷ்மாருஷ்.

பல்நாட்டு மன்னர்களின் புதல்வியர்களையும் விசாரித்துவர ஓன்றர் கணன் அனுபவி வாவத்தார் பீஷ்மர், இதன் பிரகாரம் காந்தார நாட்டு மன்னைக் கபவல்லுக்கு அழகும் பண்பும் மிக்க, காந்தாரி என்னும், புதல்வி யும், போஜராஜனுக்குக் குந்தி என்றும் பொர் பூண்ட திறந்த ஒவ்வொன்றின் மிக்கவைான புத்தினி இருப்பதனையும். பத்ரநாட்டு மன்னை சல்லியலுக்கு மாத்ரி ஏற்றும் நாமம் பூண்ட நண்கை நவ்வாளீ சோதனியாகவும் இருப்பதனை அறிந்து கொண்டார், முதலில் காந்தார நாட்டு மன்னவிடம் மாதுவர்களை அனுபவித் திருத்ராஷ்டிஷ்ருக்கும் காந்தாரியை மணம் முடித்துத் தரும்படி கேட்டுக்கொண்டார். திருத்ராஷ்டிஷ்ரன் கண் அற்ற வாயாக இருப்பதனால் முதலில் நயங்கிளாத், மன்னன் பின்னர் சிந்தித்துப் போக்கு யோசனை செய்து. பீஷ்மரின் குலமேம்வையையும் புகையூரும் உடுத்தித்து ஒருவரறை தன் மகனை மணம்செய்து கொடுக்க இயைந்தான். தனது புதல்வனான சுருணியுடன் நிலைநித்த பீஷ்மரியை கண்ணாயும் கொடுத்துத் தலை புதல்வியை அஸ்தினாபுரத்துக்கு அனுப்பி வாவத்தான்.

வேதவிதிப்படி வியரிசையாகக் காந்தாரியைத் திருத்ராஷ்டன்னாலும் குக் கிருங்களம்செய்து வாவத்தார் பீஷ்மர். தனது வனவை, கண்பார்வை அற்றவர் என்பதைச் சூநித்து கொண்ட காந்தாரி. தனது வாளிமிகு இருக்கங்களையும் பட்டித்துவியால் இறுக்கட்டி தானும் பார்வையாற வாழத்துவைப்பட்டான். இவனின் கறியிக் தங்கமங்கமயக் கண்ட அனவரவரும் அவனைப் போற்றிப் பாராட்டினார். திருமணம் இவிகாக நடந்தேறியது. காந்தாரியின் சகோதரவரான சுதானி நன் நகரம் கிரும விளான், பாண்டுயின் திருமணத்தை விரூவில் செய்வதற்கான ஏற்பாடு களின் கடுப்பவானார் பீஷ்மர். அதன் விளைவாய், போஜராஜனின் புதல் வியாகிய குற்றினையைப் பாண்டுமிற்கு விவாகம் செய்ய முற்பட்டார்.

தோட்டும்

நாவகர்,

வாழ்வா குத் பிரதேச சமை,
கால்கேஷன்துவா.
(மெல்லாக்க)

அகுள்ளால விச்தார்
செவந்திரு வ. ருமாரசாமிலூயர்

மளக் கவுள்கு மருந்து

ஏனையால்லாதால்விடுவதே

அங்கு அந்த மாநுபாபம் பிறக்கல் அரிது.

பிறந்தபின் நோய், பிளியிள்ளி வாழ்தல் ஏது அரிது.

நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செலவு.

இவ்வுவக வாழ்விலே

மனிதன் எத்தனை விதானங்களை நோய்களாற் பாதிக்கப்படுகின்றான். அவ்வையில் பலராலும் பேசப்பட்டு வரும் ஒரு கொடுரை உயிர்கிகால்லீ நோய் “வயிட்டல்”. ஆனால் இதிலும் மிகக் கொடுய்தோய் மனக்கவலை என்னால், க.ா. என்றையும், உள்ளத்தையும் ஓரே நேரத்திற் பாதிக்கும் நேரீ மனக்கவலை, இந்நோயினாற் பிடிக்கப்பட்டவருக்கு மனதிம்மதியே திடையாது. உணவிருந்தும் பசியிருக்காது; படுத்துறவுக்கப்பஞ்சமெத்தையிருந்தும் நூக்கம் வராது; எந்த ஒரு தொழிலையும் செய்ய மனம் ஏவாது. எவ்வார வசதிகளுமிருந்தும் மனதிம்பாதியின்றேவுள்ளவினாற் பயன் ஏது?

இந்தோய், நோயற்றுவதற்குக் காரணம் யாது? பேராசை, பேர்முப்பு, பிரிவு, நன்மை, விருப்பு, வெறுப்பு, நோய்வி, வரதியின்னை, வறுவை, தீராதநோய் எனப் பல காரணங்களை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். இன்றைய குழநிலையில், நமது நாட்டிற்கும்வரையிரும் மக்கள் தாநு மக்கள், மருமக்கள் மற்றும் உறவினரையிழந்து மனக்கவலையில் இருக்கின்றார்கள். இன்னும் பலர் தமது வீடுகளையிழந்து, கொத்துக்கணையிழந்து, தெடிய பொருட்களையிழந்து மனக்கவலையில் இருக்கின்றார்கள். இந்தோய் குறித்த ஒரு வயதினரையோ, பருவத்தினரையோ பாதிப்பதன்று. அரசனுக்குமுன்னுடைய மனக்கவலை; இன்டிக்குமுன்னுடைய ஆனுக்குமுன்னுடைய பெண்ணுக்குமுன்னுடைய குழவிக்குமுன்னுடைய குழவிக்குமுன்னுடைய மாற்றும் இந்தோய்க்கு விற்கிவக்கியை. “நோய்நாடி, நோய் முதல் நாடி, அது தனிக்கும் வாய்நாடி” எவத்தியம் சொறும் வைத்திய நிபுணர்களாலும் மாற்ற முடியாத நோய் இது.

ஆகவே, இத்தகைய கொடுரை நோய்க்கு இதுவரை காவழும் யருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ என்ற கேள்வி ஏழுகின்றது. பல்லா யிரும் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இதற்கு மருந்து கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது.

“தனக்குவலை இல்லாதார் தான் சௌந்தரர்க்கவலால் மனக்கவலை மாற்றுவதிருது”

என்று மிகவும் தெளிவாகக் கூறியள்ளார் தெய்வப்புவை திருப்பார்ஜுவர்.

இந்தத் “துங்குவையை இல்லாகான்” யார்? அதற்கு விடை எழுது சமய நூல்களிலே உள்ளது. சுசியப்பதிலாக்காரியார் ஒரு செய்யுள்ளே இயல்வதும் கூறியுள்ளார்.

“ ஜாரிலான், குளங்குறியிலான், செயிலிலால் உணர்ந்து பேரிலான், ஒருநாளிலான், பீங்விலான் பிற்தோர் சாரிலான், ஏர்வ்போலிலான் ஓரளிலான் தனக்கு ஞாலான் உபிரிக்கடவுளாய் என்னுடே நின்றான்.”

இச்செய்யுள்ளே கடவுள் என அவர் குறிப்பிடுவது முருகனையோ, முருகனும் சிவனும் வெவ்வேறு மூர்த்திகளின் என வாதாடுவார் சிவர். இது பிழையான கூற்று. சிவனுடைய கொள்ளும் வாய்வுமே முருகன். சல்கரனும், சன்முகனும் ஒருவரே. உமாதேவியாறுக்கு சிலபெருங்கள் கூறியிருக்க அமைந்துள்ள பின்வரும் செய்யுள்ளிருந்து இதனை நாம் அறிந்து கொள்ளலார்.

“ ஆகவின் நாடு சக்தி அனுமான் அவனும் யாழும் பேசுகம் அல்லால் நம்போல் பிரிவிலான் யான்டும் நின்று எதுமில் குழுவிபோல்லான் யாவுவயும் உணர்ந்தான் சீரும் போகமும் அழிவில் வீடும் போற்றிவார்க் கருணாவுறவான்.”

சிவன் வேறு, முருகன் வேறு என்று நினைத்ததிலாலேயும் கூரன் அழிந்தான். ஆகவே நாழும் அவனிறும் சிற்றிக்காலம், இச்சாக்தி, கிரியா சக்தி, முருகனாகத்தியாகிய மூன்று சக்திகளையுமுடிந்து முருகனைச் சிற்றித்து வந்திப்போமாக. ஆறுபட்டை வீட்டிற்கத்திப்பதியாகிய முருகன், அடியார்க்கு அனுஸ்புரியதற்காக தொன்னடையானாறு சுந்திகியில்வந்து கொள்ளில் கொண்டுவான். “ முருகா” என்று ஒதுவார் மூலமலில் அனுஷாந சூல வயம் அனைவர். வியாகி அடைந்து வருயார், முருகாதுந் துன்றும் என்றார். ஆகவே நாம் உயிர், உள்ளம், உள்ளவும் ஒன்றுபீடு “ முருகா” என்று ஒது; மங்கலவையை மாற்றிஸ் கொள்வோமாக. மங்கலவையைக்கு இறுவே ஒரேயொரு மருந்து.

“ஆறிந் தடந்தோள்வாற்க, அறுமுகம்வாழ வெற்றைபக் கூறுசெய் தவிவேல்வராழ்க, குங்குடம்வாழ்க செல்வேன் ஏறிய மஞ்சளுவாற்க, மாண்தன் அணங்குவாழ்க மாறிலா வள்ளிவாழ்க, காழ்க்கிராடியார் எல்லாம்”

“ஒய் போக நாச நாயது!”

குழங்குட்டி,
புதையி,
7 - 9 - 98

க. மாணிக்கனாகாம்
(இக்காப்பாறிய காவிப்பதிவையாகும்.
மாவட்டப் பதிவு: சாரும்)

பக்வான்த மணற்கும் தீவர

கிருஷ்ணானந்தா என்ற முனிவர் பல ஆண்டுகள் தவம் இருந்தால் மூப்பகவான் முனிவரின் மூன் தொன்றி, “தூந்தாய்! இது இருங்கைப் பொன் செய்யும் ‘பாதரச மனி’ குருவியகிய உணக்கு கள், மனி, பொன் மூலம் சமய என்பதை யான் அறிவிலேன். இந்த பாதரச மனியின் மூலம் முக்கூருக்குத் தொன்று செய்” என்று காறி முனிவரிடம் மனிவையும் கொடுத்து மறைந்தார்.

இரும்பை பொன் செய்யும் மனி (முனிவரி) ம் என்றாலும் என்ன அறிந்த கண்ணப்பன் என்ற நூடும்பள்ளதன், முனிவர் சிட்டோனாராந்தா இருந்த வெந்திற்குச் சென்று தன்னை சிட்டோக ஏற்கும்படி கறிஞரான்.

முனிவர், “தூந்தாய்! நீ தீவரம் இல்லறந்தை கவனி! ஒய்வு நேரத்தில் இங்கு வந்து தொன்று செய்!” என்று கூறினார்.

கண்ணப்பன் உள்ளக்கிழ, பாதரச மனிவையும் கவனிந்து போக வேண்டும் என்ற ஆசை இருந்து கொன்று இருந்தகு.

சிட்டே கண்ணப்பன், முனிவர் இல்லற தோத்தில் எல்லாம் ஆசை மத்தை ஆராய்ந்து பாதரச மனிவையும் கூறாமல் தோல்வியாட்டந்த வண்ணமே இருந்தான்.

பல ஆண்டுகள் சென்றால்,

ஒருநாள் முனிவர் இருஷ்ணானந்தா நதிக்குச் சென்றார். ஆனால், சிட்டே கண்ணப்பன் அவர் நீண்ட தவம் செய்யச் சென்று விட்டார் என்று நினைந்தான். ‘அந்த பாதரச மனி இந்தப் ருஷ்ணவில் திரு இருக்க வேண்டும். எனவே அவர் தீரும்புவதற்குள் எப்படியாவது அதை எடுத்து விட வேண்டும்’ என்று நினைந்து மீண்டும் என்ன இடங்களிலும் தேவுப் பார்த்தான். பொன் செய்யும் மனி கிடைக்கவில்லை. முனிவர் கிருஷ்ணானந்தர் இரும்பி வந்தாய் வந்தாய் ஆசையும் அவங்கொலம்பாக இருப்பதைக் கண்டார். ‘தூந்தாய்! என்ன செய்யவாய்?’ என்று கேட்டார். ‘ஆன்டவார் உங்களுக்கு கொடுத்தாலிய பாதரச மனிவைத்தான் கூடித் தூந்துகேன்’ என்று சிட்டே கண்ணப்பன் கூறினான்.

‘என்னிடம் கேட்டதற்கென்ன: அதோ, அந்தப் பழைய டப்பா மிக இருக்கிறதே! எடு அதை’ என்றார் முனிவர். சிட்டே கண்ணப்ப மூக்கு ஆச்சரியம், மிக விலை உயர்ந்த பாதரச மனி இந்தப் பழைய

டப்பாவிலா உள்ளது? இரும்பைப் பொன்னாக்கும் இந்தப் பொன்மணி பல நாட்களாக இதே டப்பாவில் ஆடைத்திருந்தும் இந்தத் தகர டப்பா மட்டும் பொன்னாக மாறாதது ஏனோ? ஒருகால் ஹாலி ஆண்டவன் கொடுத்த உண்ணெய் மறைத்து ஏதாவது போலி மணிவை வைத்திருப்பாரோ? என்று நினைத்தவர்கு டப்பாவை எடுத்து முனிவரிடம் கொடுத்தான் சீடன்.

அவன் முனிவரைப் பார்த்து, “கவாயி! இது உண்ணெயைான பாதரச மணி என்னால் இந்தப் பழைய இரும்பு டப்பா மட்டும் பொன்னா காதது ஏன்?” என்று கோட்டான்.

“நூற்தாய்! இது உண்ணெயைான பாதரச மணிருப்பு. அதில் சந்தேகமில்லை. இதேர பார்த்தாயா? இந்தக் கந்தல் துவனி பொன்மணிவைச் சுற்றி இருப்பதனால், பாதரச மணிக்கும் இரும்பு டப்பாவுக்கும் உள்ள தொடர்பு அற்றுப் போய் விட்டது. ஆகவே, அது பொன்னாக்களில்லை” என்று விளக்கம் கூறினார் முனிவர்.

தொடர்ந்து, “கண்ணப்பா! உங்கு ஆண்டவன் நவ்வ சரிரமும், நோய்தொடியில்லை நல்வாழ்வும் கொடுத்துள்ளார். அது மட்டுமல்லது நல்ல மனமானி, மக்கள், சொந்த வீடு, நல்ல தொழில், நவ்வ வருமானமும் ஆண்டவன் உணக்குக் கொடுத்துள்ளார். ஆசைக்கு அளவில்லை என்பது இப்பொழுது புரிகிறதா? இந்தனைச் சுச்சி உள்ள தீ இரும்மாபி பொன் செய்து வாழ ஆசைப்பட்டாய். இது நியாயமா? சிந்தனை செய்து பார் ..

“அதோ மரத்தைப் பார். அது வேர் உள்ள வகையில் மரத்தை அறுக்க அறுக்க ஏற்றுத்துக் கொண்டே இருக்கும். வேர்தான் ஆசை ஆகும். சுசனும், தீவாழும் ஒரே உள்ளத்தில் நிறைந்திருக்கின்றார்கள். ஆணாவு, ஆத்மாவைச் (தீவாண) கற்றி ஆசை என்ற கந்துள் சுற்றியிருப்பதனால் சுசனுவடையு தொடர்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆக்மானே இந்த டப்பா. ஆண்டவனே (சுசனே) இந்தப் பாதரச மணி. நான், எனது என்ற எண்ணங்களே இந்தக் கந்தல் ஆடை. ஆசை என்ற மாயத் திலரைய அகற்றி விட்டால் ஆண்டவனை அறியலாம், ஏற்கு அடையாரம்” என்று விளக்கினார் முனிவர் கிருஷ்ணானந்தர்.

சீடன் கண்ணப்பனுக்கு ஆசை அழிந்தது. கணவக்களே மறைந்து, ஞானக்கல்லூரை நோன்றி யிருந்து.

தொருப்பு: சந்திதியான ஆசிரியம்

உண்மை வழிநின்ற சித்தர்கள்

உண்மைத்துறவு ஒன்றியோடு எடுத்துக் கூறும் உணர்வு மேற்படி கடவுள் சித்தர்களின் பாக்காசாகும். சட்டமையூர் உள்ளத்தைப்படி உண்மை யையும் உண்மை தகுதிர்து விழைத்து கயர்ந்து நிறுத்தும் உழுதியுள்ளவர்களே சித்தர்கள். இத்தகைய நித்தர்களில் ஒருவராவிய காரைச்சித்தர் என்பதீர் நூவாபர புத்ததின் ஹாடுவகாலத்திற்கும், கலியுகத்தின் தொடக்க காலத்திற்கு அன்னமூகாகவும் இருந்திருக்கும் என்பது பாக்களில் காட்டியவற்றிலிருந்து ஏற்படும் ஒருவாரு வூவிக்கவேண்டியுள்ளது.

அவர்களின் பாடத்தில் கூறியுள்ளதை அவதாவிக்கும்போது, கலியுரம் பிறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்குப்பின் என்னோன்ன நடக்கப்படுவாகிறது, என்னோன்ன நடந்தபெறும், மக்களின் நிலைப்பிடாவே சன், மோகிகளின் நிலை, இயற்கையின் சீற்றம், அரசர்களின் ஆழுமையின்னிலை, விழுஞான வளர்ச்சி, விஞ்ஞானிகளின் ஆக்ஷம், விஞ்ஞானிகளுக்கு எச்சரிக்கை புத்தி மதி போன்றவற்றை பரிதாபத்துடன் உழுதியாகச் சூழிவைக்கின்றார் மீண்டுமாறு.

காரைச் சித்தரி மால்

ஏயமாறிப் போக்கத்தா கலைகுத்தில்
வோலியவன் திளைமாறிப்புரவ்வு போவான்
ஏரமாறிப் போக்கத்தா சகத்திலுள்ளோ
தணை மறந்தார் பொருள் நினைத்தே கவிக்கலுற்றார்
அகயாறிப் போக்கத்தா காமம் கோபி
அழுகைகயரம் போக்குவர்தா விதிகமாத்தே
ஏழம் மாறிப் போக்கத்தா மக்கிதற்குள்ளோ
பூரவர்கள் மறந்ததுவர்களா ரவங்ரக்காவே.

காலதெழி மாதுநாபபீரன் வேளாய் கேளாய்
காணவடி மாறிரமாம் வருடத்துவுள்ளே
பாவம்படா வாலத்துக் கெற்பா பாளை
பகலாவெடி கெளவெடி பல்லூலூவார்கள்
சிலமுறை வர்வைத்துக் கிடைத்துபோகும்
கொல்லாறும் குவலையுமே சட்ட திட்டம்
காழுபடா கொழிக்குவடா வேளாய் தாபம்.

போத புயல்களைவாடி இனமுன்டாரும்
 திக்கக்கும் விமலகள் கிழிபுறச்சாலும்
 தேராத நொய்க்கொல்லார் இனமுன்டாரும்
 திளைகளங்கும் பூசம்பத் திறபோக்கும்
 தேராக நெறியெல்லாம் நாடுக்கியோடும்
 நெறியெல்லா நெறியெல்லாவ் நிறைந்தாடாரும்
 போராக சுருதிகொப் பளித்துப் பொங்கும்
 புகையாக புவனவளவுப் புதைந்து போரும்

தெப்பெல்லாம் விள்ளாடப் போகும் போகும்
 தினமெய்வார் மன்னைக்கத்தின் தெருக்கக்கத்தாரும்
 உய்யாழுள்ளமை யளத்துஷ்ணமை போடுப்போகும்
 சுலகவுண்ணமை விஞ்ஞானம் கூடுவேங்கும்
 ஜியமிக்னை யெனவகங்கா ரந்தான் துள்ளுர்
 துவாவிதானி காட்டித்தார் சித்தர் சித்தர்.
 துவாவிதானி காட்டுகின்றார் ரெத்தர் ரெத்தர்.

விஞ்ஞாவ விதியெல்லாம் வேகம் வேகம்
 வேகமினால் நாமத்தின் வித்தை வித்தை
 அன்றாங்க விதியெல்லாம் போகம் போகம்
 அட்டா காரித்துந்த பொம்மாட்டும்
 மெய்ஞாங்குக் கடியெல்லா காண வத்தின்
 செயலறிந்த வேறுவினா சென்மம் சென்மம்
 மெய்யான விதியெல்லாம் யோகம் யோகம்
 மிள்ளான சுக்கியட்டன் ராகம் ரோகம்.

வித்தென்பான் முனையென்பான் ரின் வித்தென்பான்
 வெப்பென்பான் காந்தத்தின் கப்பே யென்பான்
 வித்தையெட்டா விஸ்வென்லாம் சுழலும் மார்க்கம்
 வித்தையெட்டா ஆகர்ஷண வியப்பே யென்பான்
 வெக்கத்திலாடு கனியறியான் மேற்கொலுன்பான்
 விஞ்ஞானி யவனாறிவைப் பறிக்க வில்லை
 கித்துறிவான் சந்தர்விவான் கித்தன் கித்தன்
 கித்தத்திலே இருட்டிச் சித்தங்காண்பான்.

விட்டுவாக்கு அறிவு புரியப் பாதியிருப்பது ஏறுபதிலே தொட்டு

“ சிவம் ”

இந்துசமய மரபின் குருகுலக்கல்வி பாரம்பரியம்

இந்துப் பள்பாட்டின் பள்ளிவெறு விழுமிருங்களனவும் பேணப் பாதுகாத்த பெருமையிலைப் பெற்றுக்கொள்வது இந்துக் கல்விப் பாரம்பரியம் மரபிலே குருகுலக்கல்வியே பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. இந்த வகையிலே இந்துக்கல்வி மரபிலே குருகுலர் கல்வியானது ஏன் என் கீர்த்தி முநியமான இடத்தை வகிக்கின்றது. சனாதன தரிமாரி என்கின்ற போய்வரத்துள்ளதாக்கி அநாதியான மதமாகத் திகழ்ந்தாலும் அதன் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே புதுமை வாய்ந்த சிற்கலைகள், கருத்துக்கள், தத்துவங்கள் என்பதை காலத் திறஞ்சிகாலம் மேஞ்சுறாவிகள், அனுபூதிமான்கள், ஆச்சரியார்கள், கல்வி மான்கள் முதலானாரால் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை மாலும் இந்துசமய மரபிலே தோன்றிய குரு, விஷய பரம்பரையின் வெளிப்பாடு களாகவே அமைந்துள்ளன.

மனிதனை நெறிப்படுத்துவதற்கான வாழ்க்கை, படிநிலைகளில் பிரம்மச்சரியம், என்னின்ற முதல்தீவை மாப்பவநிலைகளையும் குறித்து நிற்கின்றது வாழ்க்கைப்படி நினைவின் முதல் அட்சமே கள்ளி கற்றல், ஆத்மாய் இந்துயரபிலே குருகுலங்களியாவது கிறப்பிடாக வகித்துள்ளது. இத்தினவயில் ஈந்து தொடக்கம் 12 வயது வரையான காலப்பட்டு திருப்பிலே பெரியோனா மதித்தல், சிறுப்படியு, பொறுமை, ரகிப்பாக்கங்களை, தன்னடக்கம், அப்பு, இறைவுறிபாடு மதவான இன்னோரங்களை வாழ்வில் அடிசங்களைக் கற்று குருவின் து அத்திலே தங்கி, கல்வி பெற்றுள்ளனம் இந்துசமயக் கல்வி மரபின் இறப்பு எனின் மினக்காராது.

குரு என்பவன் அனியாண்டை நீக்குபவள் என்ற பொருள்கள் அமைத்துள்ளது. அறிவும், ஆற்றலும், ஓடுக்கறும், பண்பும் எந்துக்கே அமையப்பெற்ற ஒரு கிடைப்பது இன்றவனின் திருவந்தூரையே ஆதும். இன்னாறான நினைவின் இந்த கல்வி பாரம்பரியம் பற்றிய கிறப்புக்களை மத இலக்கியங்கள் பல எடுத்துக் கூறுவதை அவதானிக்க முடிவின்றது. கிறப்பாகத் திருவருட்டானிட

“அறிவாடே உள்ளின்று அளித்துக்கொண்டு
குறியாகி நீங்காத கோ ”

என மாணவரிக்டையே ஏற்றுக்கொட்டு காட்டாது எல்லோரையும் ஒரே நிலைமீட்டு வைத்து அவர்களது தன்மைக்கேற்று அறிவாராம், அறி அளவுகளையும் வழங்குபவாராகக் காணப்படுகின்றார். இவ்வாறு குறை விழது இயல்பு பற்றித் திருவருட்பயன் விளக்கியது தோற்கந்தது.

அனுமினது இயல்புகள், தன்மைகள் எனபவற்றை விளக்கிய இலக்கியங்கள் கீழ்யிடது, அதாவது மாணவனரு இயல்புகள் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன. ரிஹப்பாக வட்டவொழி இவ்வியங்களிலே கலெக்ட வடிவில் இரண்டு விளக்கப்பட்டுள்ளன. கல்வியானது தலைமனிதர் ஒருவனுமிகு அனுகலன் போன்றது என்பதை விளக்குப் படுத்தியார்

“ மீத்யா ஹராவன்ஸ பூசனம்”

அனமந்துள்ளது. கல்விகற்காதவன் பிரிகுந்திற்குச் சமானங்கள் என்பதை எடுத்துக்காட்டார் “ வித்யாவிலிற்ன பகு” என்ற பகுதி அவைவில்லிருது.

பெற்றோன்றாலும் ஆசிரியரையும் மறிக்கும் பண்பு. சமய தத்துவம் களைக் கற்பதிர் காட்டும் ஆர்வம், அன்மீகத்தைக்கிடும் ஆர்வம், நல்ல சிந்தனையடிவான மாறப்பான்மையா உங்காக்குதல் என்ற வகையில் சிறும் இயல்பு ஒழிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான பாரம்பரியக் கல்வி முறையானது குறை அகங்கவளித்தின்னாலைக்கல்வி, அமைப்பு ரீதியான கல்வி, நிறுவன ரீதியான கல்வி கட்டாயக் கல்வி முறை எனப் பல வளர்ச்சிகள்கு மாற்றங்களுட்டுப்பட்டு மரபுக் கல்விமுறை தனர்வளட்டது “கல்வியே கலை” எனும் உயரிய நிலையை அடைய்த்துள்ளது. இவ்வாறான மாற்றும் வளர்ச்சியும் வரவாற்று அடிப்படையில் வளர்ந்த வகையினை கோர்கினால்,

இந்த மதத்தின் முதல் இலக்கிய காலமாகிய வேதகாலப்பகுதி யிலே ஒருவினது அகற்றுப்பே மாணவர் தங்கி அவர்கு காலங்களை, தேவைகளை நினைவு செய்து வாவ இலக்கியத்தைக் கற்றுக்கூடி, மனக் கல்வியே சிறப்பிம் பெற்றது. எடுத்துக் காட்டாக—வேதம் ஒதுப் புஷ்டியானது ஒத்த ஒலைப்படன் தவணையல் கற்றுவதுபோல் அனமந்துள்ளது எனக்குறிப்பிட்டுள்ளனவையை அறிய முடிகின்றது.

அடுக்கு கூட்டிற்கு காலத்திலே சின்மணி சிறப்பாக குருவிலை அகத்திற்குச்சென்று நூற்கும் பெற்ற நிலையே வெள்ளம். அதாவது உபநிடதம் எனும் முறை இலக்கியமே குறை கிரை உளரப்பட்டுள்ளின் வேள்ளீர்

பாட்டாக அமைந்தனவா, உபதிஷ்஠த் எண்பதே அருட்குக்கர்க்கறுப்பட்டது ஆகும். இங்கு கிளியனாது பிறப்பானது முக்கியத்துவம் பெறுவின்னல். மாறாக அவனது மலோயில்வந்தாய்வுமேயே நோக்கப்பட்டுள்ளது. எதே நூக்காட்டாக, சத்தியகாமனிடம் ஒரு பிறப்போடு ஏற்கிட கூட்டா அவன் தனது நந்தால் பெயர் தெரியாது என உண்மை கூறியதினால்வில் கிறத்த ஒரு மாணவனாக அவனைச் சுற்றி நேர்மைக்கு மாற்பாரித்து கவுசி போகிற்க தன்மை சிறுபாக அமைந்துள்ளது.

நோடர்ந்து வந்த இதிகாச புராண காலங்களில் தின்னனப்பள்ளி மூஸ்ரயிலே இந்துக்கள்வி யரபு பேணப்பட்டுள்ளது. சிறப்பாக குருகுலச் சாரியார்களாக பிள்ளைர், துபோனார், முதலாலீயராக குரு உபதேசமாகிய பகவத்தீநை புராண இவக்கிய வெளிப்பாடு எண்பது இப்பாரம்பாரிய மரபின் பிரசாரிப்புக்களே ஆகும். மாணவன் தேநூவுதைக் காட்டுறவு, அவனை வழிப்படுத்தல், அவனது மலோயில்வுமே மோலநோக்கி இடுத்தல் என்ற வகையிலே குரு சேவையானது அமைகின்றது. போர்க்காத் திலே எதிர் நிற்கும் குரு, கேநுகிதன், சுற்றினர், போர்யோர் முதலானோர் கூடுதல் கவனக்கி யுத்தக்காத்தில் நின்றாம் நின்காரங்க எத்துவித்த வேலையிலே அவனைத் தடுத்து நிறுத்தி அவனது குறிக்கோள் நோக்கி இடுத்து வழிப்படுத்திய தன்மை ஆர்சாரியாராயிய கிருஷ்ணவருயே சாரு கின்றது. இதே போலவே மாணவனும் நன்று குருவினது நேவுவனைய நின்றவு செய்தான் என்பதற்குத் துரோனாங்கி மாணசீகமாக அவனைக் குருவாக்கிக் கொண்ட வகைவுவனிடம் அவனது விள்ளிந்தைப் பாரிசிக்கு அவசியமான வலதுகைப் பெறுவிடலையே குருத்தரண்ணயாகக் கொடுத்த நிலை சிறுப்பிற்குரியது.

நோடர்ந்து மன்னர் ஆடகிக் காலப்பகுதியிலும் தென்னாட்டிலும் ஏனைய பிரதேரத்துகளிலும் மேற்குறிப்பிட்ட மார்பானது பேணிப் பாதுகாக் கப்பட்டு வளர்ச்சி கண்டு கிளைகளுடன் விளிரும் மாற்போல உலகேங் கும் பரந்து அறிவியற் கல்லியாக பிரசவித்துள்ளதை நோக்குவின்றோம். ஆதாரிகக் கூலினியே அறிவியற்கல்லிக்கு வழிகொள்கியது. எனதே குற முடிகின்றது.

மேற்கூறப்பட்ட அமைவு ஏதியான கஞ்சி மூஸு நாட்டின் பொரு ஸாதாரத்தேவன, அபிவிருத்தி முதலான நான்மகளால் மாற்றமடைந்து கஞ்சிப்பட்டும், கலாசாகவுக்கல்லி என்கிற வகையில் மாற்றங்களும் வெறு

நாடுகளும் உற்பட்டபோதிலும், “சிறநிதிப் பாடசாலை” எனப் பெரிராஸ் சி. விநாசித்தம்பி அவர்களது வழிகாட்டவில் ஆயுற்றை ஜமயமாகக் கொண்ட அமைப்புமுறை தொடர்கிறது அத்தோடு இறைவிள் மகாதேவக் குருக்களின் வழிகாட்டவில் ‘தர்மசால்தா குருதுலம்’ சுப்பிராமணிய சாஸ் திரிகளின் வழிகாட்டவில் ‘விவாசந்த குருதுலம்’ எனவாற்றோடு செல்வி அப்பாக்ஞட்டி தங்கம்மா முதலாள பவ பெரியோர்களின் ஆதரவில் தொடர்ந்தும் ஆச்சியால்லிந்தை, மெய்யுவர்வு, மெய்ப்பொருள் பற்றிய தெளிவு என மரபு இருதியான கல்வி அமைப்பு மூலம் இங்குவரை தொடர்ந்து பேணப்பட்டு வருவது வரவேற்கந்தக்கூடும் தொடர்ந்து பேணப்பட வேண்டியதும் ஆகும்.

“ எப்பொருள் யார் யார் வாய்க்கெட்பிலும் அப்பெருள் மென்றபொருள் அன்பது அறிவு ”

“ ஆச்சார்யாத் பாதம் ஆதத்தே பாதம் சிஷ்ய இன்வமேயா பாதம் இகம் பரதமாசார்யத் பாதம் காக்ஞம் மேஜை ”

கெல்வி கெளாசி - சிவகுமாரசார்மா
மீரவேலி.

மனிதனின் நின்றவேறாத அங்கலாய்ப்பு

மனிதனுவக வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒளிரினை, என்ன எனிப் ஆற்றலைய் கொண்ட கனக்கும் அப்பாற்பட்ட ஒன்றினை மனிதன் அறிவு தெளிந்த நான்முதற் கொண்டு தேடிக் கொண்டிருக்கின்றான். காலம் காலமாய் பெயர் ஒன்றில்லாத மெய்ப்பொருள்கள், உயிர்ப்பாற்றுவதை கடவுளை ஆயிரம் பெருக்கள் கொண்டும் இடைவிடாமல் தேடிக் காலாது இல்லக்கின்றான்.

- பட்டினாந்தார் -

ஈகல் தீவடி

ஸ்ரீவாழாதீவு செய்கண்டார், மறைநூன் சம்பந்தர், உமாபு
ரிவம் என்ற நால்வரும் ரத்தான் குரவர் எனப்படுவர்.

இவர்களில் உமாபதி இவம் மறைநூன் சம்பந்திடம் மாணாக
கராக அமைக்கத் து ஒரு திறப்பான சம்பவம். மறைநூன் சம்பந்தர் பரா
ரகாநிவி கொத்திரத்தில் வந்த வர் அநூனர். உமாபதிக்லம் சிதம்பந்த
தில் நுட்ராசங்கரப் பூஷை செய்து கொண்டிருந்த ஆசாரியர். இவர் திட்
திதர் அல்லர். இவர் காலத்தில் திட்சிதர் கிடையாது.

உமாபதிகிவம் வேதங்களில் வங்லவர். ஆசமங்களிலும் வங்லவர்.
ஈவரிந்தாந்தங்கள் பல செய்திருக்கிறோர். கேக்கிழார் வரவாற்றையும்
துமியாண்டார்நம்பி வரவாற்றையும் கிறம்பரத்திற்குத் தவழுராணமாக
கோயிற் பூராணத்தையுர் பாடியிருக்கிறார். ஈவங்கமயத்திற்குத் தமிழ்
மூலமாடும் சமஸ்திருத மூலமாடும் மாத்தான் சேவை செய்திருக்கிறார்.

அங்கால வழக்கப்படி இவர் கிவிளகபிலேயே ஏறிச் செல்வது வழக்
கார். அப்படிப் போகும் போது காலம் ஊதும். ஆலவட்டம், குடை,
தீவட்டி முதலினால் உடன் செல்லும். இப்படி இவர் பெரிய கல்விமாணா
கவும் ஆலீயராகவும் விளங்கிய ராவத்தில் முழுப்பக்ஞரும் பெறுவிளை
என்று நெரின்றது. ஒரு சமயம் இவ்விதம் கிவிளகதில் சென்ற போது
மூன் கோண்ன மனதான் சம்பந்தர் ஒரு தெருவில் பிக்கை ஏற்று
வந்து கொண்டிருந்தார்.

அப்பொது அங்கு ராளிய மாலை பாவு இழுத்துக் கட்டி அதற்க
கஞ்சி போட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். மறைநூன் சம்பந்தர் பராநூ
னம் கைங்கரப் பெற்ற ஒப்பற்ற காணி. சாளியர் என்றும் பாவு என்
ரும் கஞ்சி என்றும் வேற்றுமை அறியாதவர். உடன் பல மாணாக்கர்
வந்து கொண்டிருந்தார்கள். இவர் குறுபான்மீன் அருகே சென்று கலக்கு
கொண்டு கற்கி வார்க்கும்படி இருங்கக்கூடிய குவித்து ஏற்றினார்.

அகேதீநாம் அந்த இடத்திற்கு உமாபதிகிலைந்தின் கிளிகை வந்து
தநு. கிருவருட் செய்வாவு இவர் அந்தச் சிலிக்கணம் நேரக்கினார்.
“பாட்ட கட்டுடையில் பகர்த்துடன் போலிறான் பாருங்கள்” என்று பிலாள்
ஊர். இந்தச் சொற்கள் உமாபதியின் காலில் விழுந்தன. சிலிக்கபிலிக்
நூந்து குறித்தார். மறைநூன் சம்பந்தர் மீது தீடோடி வந்தார். அவர்
கஞ்சி பெற்றுக் கூடுத்துக் கொண்டிருந்தார்.

மலைநகராவுடைய சம்பந்தத் துழுவினாக வத்தியாகச் சுதாரி வழித்துக்கொண்டிருந்தது. அதைத் தமிழகமேல் ஏந்தி உமாபறு பிரூட்டினார். சாவ்சிருவாட்டு சுதாரி என்ற எனக்குமியல்வாரம் அவர்களுடைய திக்குகளில்லை.

குருவின் பரிகவல்லோடும் என்ற ஓர் உணரவே ஒவ்வொன்றின்றது. அத்தக் கணமே அவர் மலைநகராவுடைய சம்பந்தத்தைக் குருவாகக் கொல்லார். இது நடந்த காலம் 1300ம் ஆண்டில்.

ஞானிக்லாங்குருக் குலம் கோத்திரம் இடம் சுதி என்ற என்னாம் எப்போதுமே இருந்ததில்லை. இந்த உமாபத்திவரி வைவாஸ்கநந்தையா பிரமாசாநியார்களில் நான்கார் ஆராயிர்.

ந. சிவாதம் (புத்தொளி)

ஆணாக்லோட்டை.

நாம் செய்ய வேண்டியது

எமது சமயத்திற்கால சிறந்து பண்பாடுகளும் பாரம்பரியங்களும் காணப்படுகின்றன. இவற்றைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்ததினால் எமது செய்தியாகவும், நிம்மதியாகவும் விளங்கியது. இதனால் இந்தக்கைய நான் பல்புகளை எங்களிடமிருந்து மற்ற இனத்துவர்கள் பெற்று அவற்றைப் பேணிப்பாதுகாத்து வருடிக்கூர். ஆனால் நாங்கள் பெறுதோகர வானங்கள், குருவை மகிந்தல், பெறுயோலரக் கணம் பண்ணுதல் பேண்டு பண்டாக்கலைக் கணப்பிடிக்கத் தவறுகின்றோம். இக்கால் எமது வாழ்க்கை என்று பொன்றுதான்தான் குழுப்பமுரி, தடுபாற்றமும் எற்படுகின்றன. அத்துடன் நாம் எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கின்றோம் என்று நெரியாது. எமது வாழ்க்கைப் பயணத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றோம்.

யமிஸ்வாகண அவாரிகளின் 13வது குருபூதைத் தினத்தில் நால்லை ஆடின முதல்வர் ஆற்றிய உரையில் ரூந்து

வினா நூல்

மகாபாரதத்திலே பாரதப்போன்ற எவ்வாறு நிறுத்தவாமென்று கொடுத்துவிட்டதிலே கண்ணன் ஆலோசனை கேட்டபொழுது அதற்கு யதார்த்த ரீதியாக பாஞ்சாளமியின் கூட்டுத்தன்மை வெட்டுத்தன் போன்ற பல வேறு ஆலோசனைகளைக் கூறிய கொடுத்துவன் நிறுத்தியில் கண்ண பரமாத்மாவைப் பார்த்து இவ்வளவுவாயும் சொய்த பின்பு இருத்தியில் உம்மையும் கட்டில்வதற்கான நூல் பாரதப்போன்ற நிறுத்தலாம் என்று கூறியான். (ஏவென்றால் எப்படியும் பாரதப்போன்ற நடாத்தியே தீர் கோல்கூடிய எஃப்கில் கூக்கிரதாரியாவுக்களையும் சொற்படுகின்றான் என்பது அவனுக்கு நெரியும்) அப்பொழுது கண்ண நீ கட்டுவாயா என்று கொடுத்துவளைப்பார்த்து கண்ணன் கேட்டபொழுது ஒரு உள்ளனக் கட்டுவிறேன் என்று கூறி சில்லனக்கட்டு முறிபட்டான். ஆம் அன்பு என்னும் கயிற்றினால் கட்டறுற்பட்டான். கண்ண பிரான்மீது தனக்குள்ள அங்கை வெளிப்படுத்தி மழு போழிவது போல தோட்டாக்கியான அவனைப் புரிந்து அவனு தெருப்பை சொற்பதங்களால் அடுக்கிக் கொள்கேட்ட போன்றான். அப்பொழுது கொடுத்துவாய்டைப் பின்பின் ஆழத்தை பொறுக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவனுக்கு தனது விஸ்வரூபத்தைக் காட்டிய போதும்! கொடுத்து நிறுத்து! நிறுத்து! என்னனக்கட்டியது போதும் என்று கண்ணபரமாத்மா கூறினார்— இது அவ்பிற்குகிணட்டத் த விஸ்வரூபம்.

துரிதோதனாலும்போல் கண்ணப்படுத்துவதீன் தூதுவளாக வந்த கண்ணப்பிரானா ஒஞ்சத்துரை பாதாளத்தில் வீர்த்தி மவனர்களை வைத்து கொல்வதற்கு சுதித்திட்டம் தீட்டி அதனால் சொற்படுத்திய பொழுது பாதாளத்திலிருந்து விஸ்வரூபம் எடுத்து கண்ணவிழுள்ளன அவன் வரும் நடுங்கும் வண்ணாம் கண்ண கருவத்தைக் காட்டினார். இது துரி யோதனாயாகியோன்ற எச்சரித்து அவர்களுக்குள்ள ஆபத்தை வெளிப்படுத்த எடுத்த விஸ்வரூபம்.

பாரத யுத்தத்திலே வயது முகிர்ந்த பிராமணவராகச் சென்று கர்ணனுடைய நரமந்தை கொட்டாயாகப் பெற்றபின் அந்த வளர்ன்றுக்கு நன்று விஸ்வரூபத்தை கண்ணன் காட்டினான். இது கர்ணனுடைய கொட்டாயின் நிறப்பையும் பெருமையையும் காட்டுவதற்கு எடுத்த விஸ்வரூபம்,

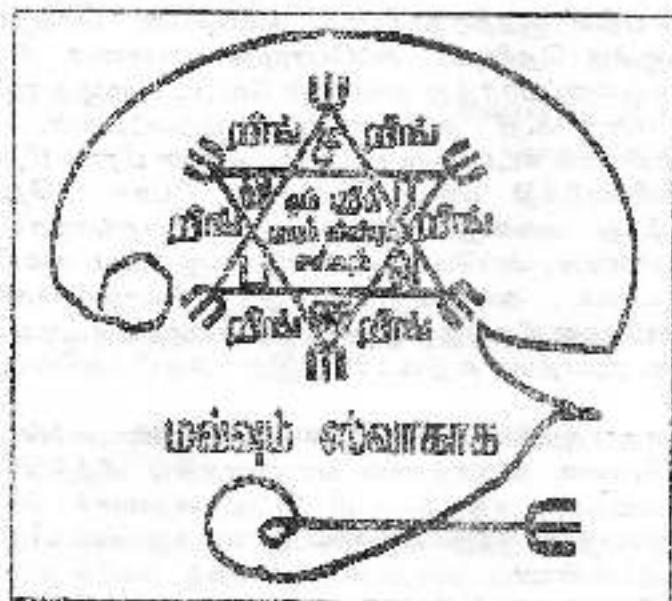
நாந் புராணத்திலே மூடுகப்பெற்றுமான் குருபத்மலைக்கு காட்டிய விஸ்வரூபம் குருபத்மானுடைய அக்காரத்தை அடிக்குவதற்கான விஸ்வரூபமாகும்.

(பாழ், பஷ்கனலக்குருக கண்ணப்பிடாதியதி கண்முகத்தான் அவர்கள் 1996 உருவங்கால போற்பொழிவில் ஆப்பிப் உரையிலிருந்து.)

சுப்பிரமணிய அனுபவி

குருவேநகக
சுப்பிரமணியர் யந்திர சக்கரம்

உபாண்மை

ஸுலயந்திரம்:- ஒம் - மூர்ம் - ஸுயும் - கிலிரும் - ரங்கநாராயணம்
சரவங்காபவ தெவாயதயக!

உக்காட்டமை (ஒரு லட்சம் தரம் செபித்தல்)

குக்கிள பாட்ச ஐஷ்டியில் காலை, மாணவ, ஸ்நானம் செய்து பட்டு
வள்ளிரம் கட்டி, ஸிபூரி தநித்து அனுஷ்டானம் முடித்து மான்தோவாரனாந்
தில் தெற்கு முகமாய் இருந்து மேற்கண்ட யந்திரத்தை செப்புத்
தகட்டில் வரைந்து பால், தேன், இளநீர், சுந்தரை, அபிவேஷகம் செய்து

ஆரளப்பலகையிட்டு அறில் கிவப்புப்பட்டு விரித்து அதன்மேல் சங்கரத்தை வைத்து விழுதி, ருஷ்ணம், சந்தினம், புனாதி, சங்காது, மஸ்லிக் அல் வனு பிசிரி. கூடம்புஷாத்தி, தீபம் உற்றி வைத்து வாழையினையில் வெற்றினை, பாச்சு, தேங்காய், பழம், வளை, பாயசம் பாள் வைத்து கற்பூரம், சாம்பிராணி தூபதீபம் கொண்டு பூரிந்து அடியிற் கண்ட பாட வைப் பின்முனிவி ஒரு தரம் சொல்லி 1008 தரம் மூலங்களிலும் நாள் ஒன்றிற்கு ஒதி உருத்திராக்கம் கொண்டு செபித்து ரூடியும் வரை ஆசாரமாக இருந்து அறுபது நாள் ஒரு வேளை விரதமனுஷ்டிக், சந்தரு ஜெயம், சகல் காரியித்தி, இங்ஸ் காரியக்கம், பூதம், பாபா, மோகினி, டாகினி, இங்ஸக்கி ரூதலிய தூஷ்ட தேவதை பிரத்தவர்களிற்கும், கபமிருந்து, கிரகபீதாஷம், கன் திருஷ்டி, நாத்தவரு, குழந்தைப்பிள்ளி, இத்தியாராய், பின் 108 தரம் செபித்த விழுதி, நீர்த்தம் கொடுத்து ஓசிதெவிந்துப் பருவிவர சாந்தமாதும். இது ஒக்கண்ட அனுபவம்.

மேற்கண்ட முறையில் செய்ய முடியாதவர்கள் நல்ல குருகளைக் கொண்டு செய்விக்காலாம். அல்லது அவர்மூலம் திட்சை வைத்துர் செபிக் கலாம். ஏத்தெய்வதுத்தில்லவது தாம் அலுபூதிக்கையையும், அலுப்பிரகந்தையும் பேறுவேண்டும். இன்று தெரவுத்திடம் அனுபூதி பெறுமால் என தெய்வ வழிபாடு செய்வின்றார்கள். எப்போதுமும் தாம் கும்முனை குவதெயும் வத்தையும் அதன் வட்டங்கையையும் விடக்கூடாது. குவதெயும் அனுபூதி பெற்றவரே ஏனையவர்க்கு அனுபூதி கிட்கி வழங்க முடியும்.

இன்று பல குருங்கள், பூராவி, பட்டர், ஆசார்சிலர் என்று சொல்வாற்பெவர்கள் தாம் பூண் செய்யும் மூலமும் திட்சையை மறந்து பொருளுக்காகவும், வேறு தேவவைக்காகவும், கட்டுறவினர்க்காகவும், சயதேவவைக்காகவும் உலக சமூகப்படிக்காகவும் செய்திப்படுவதனால் கோயில்களை எவ்வாம் வியாபார நிலையங்களாகவும், வர்த்தக வஞ்சலங்கள் நிலையங்களாகவும் மாறும் அவச்சைதயில் ஆட்கியுள்ளார்கள். இந்தக்கேடுகள் நடைபெறும் காலத்திலேதான் “ஞானச்கடர்” உதயமானி யேலே ரோள் வெப்பட்ட சப்ரமணியா அனுபூதிகையைப் பெற உகந்த இயாசியனாவது போற்றுத்தக்கது எப்படி என்றால் முருக வழிபாடு வடமுகவே சிறந்த தெண்ச ரோடிட விற்பனைகள் கலூகிறார்கள்.

அந்த வகையில் வாருபகமாக அடியார்கள் ஆசார்சிலர்களாக அமைந்து முருகப் பெருமானின் அலுபூதிகையைப் பெற சந்திதியால் ஆச்சிரமம் முருகன் கோவிலுக்கு நேரே தெற்றுப் பக்கத்திலே வடமுக மாக அமைந்திருப்பது தோக்கந்தைக்குதாராய். எனவே, ஆன்மீகப்பயணம் செய்யும் அடியார்களிற்கும், சப்ரமணிய அனுபூதிகையைப் பெற விரும்பி வோர்க்கும் சந்திதியான் ஆசிரம அமைப்பு சாலை பொருக்கமாகும்

எனவே, பல ஞானிகள் ஆசாரசிலர்கள் நோன்றுவதற்கு வழிசௌமத் திருப்பது ஆண்டிப் பண்ணக்குள்ளு அருளமையாக விளங்கும். எனவே, முறையில், கபரமாணியர் யாத்திரங்கள் அலைமத்து மூலமத்திற்குத் தொடர்பு கொண்டு இருக்கிறது என்றும் தாழ்வாலையும் பீங்மூலின்றிப் படித்துத் திருவருள் பெறுவிர்களாக.

முருகன் துதி

சரவன பவுவென் சங்கரிப்பன
சங்கமுக ஸிங்கார ஒங்கார
சமைகா ருணியப் புதல்வனே முருகா
திற்தியாஞ்சுறி நூர் சோனச்
சரவன பவுவென ஜூஷங்காரந் துதிகீச
கரிசய, கிரிசய, யோக, ஞானச்
சதுங்கங்கள் காஷில் கொஞ்சியே மயில்வேல்
நூர்ஷுபே சந்தி வேலெந்தது
சரவன பவுவென சமையுமே வந்துயிச்
சங்கம் மஹல் விவானங்குக்
சால பவு, வாவு, வங்கி, வெங்கலும்
ஶாத்தவே பிஸ்வி கன்னைத்தும்
சரவன பவுவென தானாதங்கள் விரித்து
தரிக்திடக் கால தெரியாமல்
சங்கம் அங்கெள ரட்டியால் வருவாய்
சல்முக சரவன பவுனோ.

இந்தாநம்
த. சோமாங்கந்தராஜாக் குருக்கள்

கடவுள் நம்பிக்கை

தத்துவ ஞானம் எது பேசிதும் பேசக, பிரயாணவாதம் எதானவோ கொள்ளினும் கொள்ளுக! உலகிலே யரவும் என்பது இருக்கும் வரையும் மனித இதயத்திலே பலன்னம் இருக்கும் வரையும், அந்த பஸ்வீனந்தாலே மனிதனுள்ள இதயத்திலிருந்து அழிருவ வரும்வரையில் ஆங்கா_வனிட_த் தில் நம்பிக்கை இருந்தே கிரும்.

- சுவாமி விவோனந்தர்

தவயோகியின் தமிழ் மந்திரம்

ஈடுபாடுகளைப் பொறுத்து வரும் அமைச்சர்

இந்து ஸமயத்தில் காலத்துக்குக் காலம் பக்தர்கள், சித்தர்கள், ஞானிகள், எனவும் பவர் தீரான்றி எமது சமயத்தை வளர்ப்பதுத் தினார்கள். நாயக்கமார்கள், ஆழ்வார்கள், வடதாட்டு பக்கினெறியாளர்கள் போன்றோர் பக்தர்களாகவும்; சங்கர், இராமானுஜர், மத்துஸி, மேய்கண்டார் போன்றோர் தத்துவ ஞானிகளாகவும், பறிஞர்கள் சித்தர்கள், நவதாத சித்தர்கள். ஈழக்குச் சித்தர்கள் போன்றோர் சித்த புரங்கள் கணாகவும் திகழ்ந்தார்கள் தவயோகி திருமூலநூராய்சார் சித்த புரங்கர்கள் அவைவருக்கும் மூலவராய்க் கிகழ்ந்தார். இதனைத் தாயுமான சவாயியள் “மூலன் மரபில் வந்த வித்தால் சிக்கர் கணமே” என்ற நன்று பாடவில் குறிப்பிடுகின்றார். சித்த புரங்கர்கள் அட்டமா சித்திகளும் கைவரப் பெற்றவர்களாகத் திகழ்ந்தார்கள். “கடவுள்ளக் காண மூயல்பவர்கள் பக்தர்கள் என்றும் கடவுள்ளார் கண்டு தெளிந்துவர்கள் சித்தர்கள்” என்றும் சித்தர்களுக்கு வரைவிவக்கணம் கூறப்பட்டுள்ளது. “வரும்பாமல் யாச்சாலையைக் கொண்டோன் ஞானி ஏகாமல் வாராயங்கை அடித்தோன் சித்தன்” எனச் சட்டை முனிச் சித்தர் ஞானிகளுக்கும் தீருஷ்மலைக்கும் இடையேயுள்ள வெறுபாட்டை விளக்குகிறார், வாசனை என்பது கர்ம விகண ஆகும். பிரபஞ்சவாழ்வின் இரக்கியற்கை சித்தர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். சித்தர்கள் உலகத்தில் வாழ்ந்தாலும் உலகாயதராக வாழுமாட்டார்கள். இவர்கள் உலகத்தோடு ஒட்டியும் ஓட்டாயத்தும் வாழுத்து வருவார்கள்.

திருமூலர் திருங்கைவாயத்தில் ஈந்தாராகண் என்ற தீவிரபெசுறுட்டு நாட்டி தேவரின் மரணவராக இருந்து வந்தார். அந்தகீரை மனிவளர்க்காண்பதற்காக நமிழ்தாட்டுக்கு வந்த தவயோகி காவிரி நதிக்கு அருகில் இருக்கும் சாத்தலூர் என்ற சிராமத்தை அடைந்தார். இங்கே பக்ககவனம் மேய்த்துக் கொண்டிருந்த மூலன் ஆகிப இடையன் சடுகியாக இறந்து விட்டார் தனது எஜமானைச் சூழ இருந்து கண்ணீர் வடித்த பக்ககவனின் வேறுவண்ணயைக் கண்ட துவயோகி கான் திருக்கண்ணாயத்திலே சுற்ற கூட விட்டுக் கொண்டியும் சித்த சப்பயண்படுத்தி நன்ற மயினா மூலனுட்டுமினில் புருத்தி எழுந்தார். மூலன் ஆகிய இடையனின் உடம்பிற்குள்ளே புகுந்தார். திருமூலர் என்ற பெயரைப் பெற்றார்.

இடையனின் மனைவி பக்ககூட்டுங்களுடன் வீடு திரும்பிய தவயோகியாகிய திருமூலரை எழிர்கொண்டு அன்புடன் வரவேற்றான். பக்ககள் படும் துங்பத்தைத் துடைக்க திருமூலர் விரும்பியாரே ஒழிய இடை

யானின் மணங்களில் அழைப்பது ஏற்ற அவர் தயாராக இல்லை. காலை யிலே வீட்டுவிலூந்து புறப்பட்ட இடையன் வேறு, மாணவரிலே அவற்று வைச் சுடம்பிழுங்களோ புதுந்து வந்திருக்கும் தவயோடு வேறு என்பதை அறியாத இடையனின் மணங்கள் சஞ்சவழுற்றான். நன்று உணவங்குக்கு பித்தம் கொடித்ததோ? பேசு பிசாசு பிடித்ததோ? சித்தம் கென்கி படிதோ? ஓன் அவர் நினையாறி நிற்கின்றார் என வேறுணனப்பட்ட இடையனின் மணங்கள் உள்ளில் உள்ள பெரியவர்களிடம் தனது ஆஸ்பத்தை முறையிடுகின்றான். அவர்கள் சிலபோகப் பேரில்லபத்தை புதித் திருந்த மகாநூராவியை கேதாதி சாதமாக ஈற்று நோக்கியோர்கள். அவருடைய நெளிந்த சிலபோக நிலங்கை இடையனின் மணங்களிக்கும் உணர்த் தினார்கள். இதனைச் சேக்கிறாரின் பெரியப்ராணப் பாடல் பின்னால் மாறு விளாக்குகிறது.

பித்துற்று மயவன்று பின்தோடு சார்புளதன்று
சித்தங்கற்பம் கணந்து தெளிந்த சிலமோகத்தில்
வைத்து கருத்தினால் வரம்பில் பெருமையிலிருந்தார்
இத்தகணம் அளப்பதோல் மராலும் என உணர்பார்.

தவயோடு திருமூலர் திருவாளநிதுவூறுயில் உள்ள அரசமரத்திலுமில் யோக நிலங்கடமில் திமிரங்கத்தில் அமர்ந்தார். மூவாசிபம் ஆஸ்குகள் வாழ்ந்த இவர் ஆஸ்குக்கொருமுறை கண் விழிக்கின்றபோது கறிய ஆபத வாக்கியங்களை நிறும்நிரம் ஆகும். தமிழ் ஆகமம் என்று திருமந்திரம் போற்றப் படுகிறது. இது தாரிமிழுள்ள ஒப்பற்ற சாந்திர நாவாக இருப்பதோடு முக்கிக்கு வழிகாட்டும் பெருநானம் களஞ்சியமாகவும் உள்ளது. திருமூலநாயனாரைப் போற்றித் திருமதிரந்தைப் பற்றிச் சிந்திப்புவர்களுக்கு பிறவி நோய் இன்னை என்பதை 'திருமூல தெவாண்மேயே சித்தத் செய்வோர்க்கு கருவுளம் இவ்வாவையே கான்' என்ற பாடங்களின் விளக்கி நிற்கிறது. நிறுந்திரம் ஒன்பது கந்திரங்களானப் பிரிக்காரம் உள்ளது சிலாகங்கள் இருபத்தெட்டின் காரளாகம் மூதல் மஞ்சாகமம் வரையில்லை ஒன்பது ஆகமங்களின் சாரத்தை திருமதிரத்தில் காலை வாம் என்பது. . . .

சிவத்தமிழ் வித்தகர் சிவ. மகாலிங்கம்
(வினாக்கலார், மாணவி ஆசிரியர் கல்லூரியில்)

சந்நிதியான் கருணை

கிடருவன் நம்பினோர் ஏகாவி டாக்டர் என்றது முதுமொழி. ஆகையில் நம்பிக்கையுள்ள அடிகாரங்கள் நாம் பேற்ற அனுபவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு எங்கு விட்டுச் சென்ற பொக்கிளமே இந்த முறையோழி யாரும். ஆகால், விஞ்ஞான முனிஷன்றுத்தினாலும் வேறு பல காரணங்களாலும் வாழ்ந்தை முறையிலும் வாழ்ந்தைகளின் நோக்கங்களிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுச் செல்வதால் இன்றும்பிக்கையும் இன்றவழியாகும் அருகிக் கொண்டு போன்ற நிலோ என்று அவைவைப்பட வேண்டிய ஆழ் நிலையும் எம்மத்திலிரு நாஸப்படுகின்றது. இத்தகைய குழுநிலைகளிற் கட்ட உண்ணமயான இனநூல்பிக்கை உள்ளவர்களுது வேல்லுதல்கள் நிறை வேற்றுப்படுகின்றன என்பதற்கு அம்மிகி கருணாவேல் ஏடும்பதிற்கு துவப்பெற்று பிச்சநும் சம்பவமும் ஒரு உதாரணமாக விளங்குகின்றது.

திருமதி ஸாதிவி கருணாவேல் பலாவி ஸ்ரீ, நோவ்டாவில் கிழக்கில் சுறைது தாயாருடன் வகிந்து வந்தார். இவருடைய கணவன் கிரு. கருணாவேல் அவர்கள் வண்டனில் வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். இருவரும் முருகனுடைய பக்தர்கள், திருமதி ஸாதிவி கருணாவேல் அவர்கள் உண்டனுக்குச் சௌகர்ய நெறை கணவனுடன் இன்னத்து வாழ வேல்கிமேன்று நினைத்தாலும் பல்வேறு காரணம்களால் அவர் உண்டு. இருக்குச் சொல்கின்ற நோக்கம் நின்றுவேறுகின்றன, வண்டனில் உள்ள கணவர் கருணாவேல் தனது மாணவினையும் வண்டலுக்கு முகமூப்பதற்குப் பல முயற்சிகள் செல்கும் அவை ஏற்படும் கால்களில்லை. இந்த நிலையில் இருவரும் முதுகப்பெறுமானே தமக்குக் குழுமங்களை, நினைத்து தமது குறையை முறையிட்டுத் தாம் இருவரும் இன்னத்து வாழ்வதற்குக் கருணாவை காட்டு மாது உள்ளட்டு உருகி வழிபட்டுச் சொல்லியிருந்தனர். அத்துடன் திருமதி ஸாதிவி கருணாவேல் அவர்களைப் பார்த்து,

1988 ஆம் ஆண்டு ஒடுத் தான் கவாயி நிறுவர் பலாவி வீதி கொள்ளாவில் கிழக்கில் உள்ள மைக்கிலி கருணாவேல் அவர்களுக்கு வீட்டிற்கு வருவதை தந்தார்கள், கவாயியின் மைக்கிலி கருணாவேல் அவர்களைப் பார்த்து,

“ இருவெள்ளு என்கூட நினைந்து வருந்துவின்றன. உனரு வெலை தீரும். நீந்தனப்பது டெக்கும் என்று கூறி எனக்குக் காலி வேட்டியும் சாலையும் மட்டும் நந்தரைப் போதும் என்று குறிப்பிடோ. அத்துடன் தலை விளாசம் நடராஜிலும் ஆவந்தாச்சிரமம் காணிப்புர ஆழ்வார் தொண்ணமானாறு. ”

என்றும் கூறிச்சொன்றார்.

இக்காலீனரூபத்திற்கு காலத்தில் மைதினி கருவைவேல் அவர்கள் என்கூடிய தலை காலைவிடம் சென்றவைந்தார். அது மாட்டுவெல் முருகப் பெறுமான் அருளால் ஒரு ஆண்றுமத்தையும் அங்கே பிறந்தது. இவ்வாறு பிரித்திருந்த ஒடும்பம் ஒன்று சேர்ந்து ஆவ்வகுழும்தையும் கிடைத்து ஒடும் பக்கில் மட்டு ஏற்ற மகிழ்ச்சி ஏற்றுவேதக்குக் கராணமாக அனுமத்து இருந்த கிரை முருகனின் அருளை கிடைத்து அனந்தபொலூரம் இடைந்தலார். அத்துடன் சாமியார் பேட்டுக்கொண்டபடி காலிவேட்டியும் சாலையைப் புகிதாக வாங்கி அவற்றைச் சாமியாராக்குக் கிடைக்கச் செய்வதற்கான நடவடிக்கையிலும் ஈடுபாட்டார். ஆனால் அப்படியான ஒருவர் குறிப்பிட்ட விலாசத்தில் இவ்வெல் என அவர்களுக்குப் பதில் கிடைத்தது. ஆளார், அதேநேராக வண்டனில் உள்ள முருகன் கோவிலில் இகேபோன்ற மூர் சாமியாளரக் கண்டதனால் அவர்கள் மனம் மலிருந்து அவரிடம் இவ்வெல் இரண் ஒரு வேட்டி சாலையைப் பொடியுதற்காகப் புகிதாக வாங்கி அந்தக்கோயில் நிர்வாகத்திலைடும் அங்கேயுள்ள சாமியாரிடம் வகுயலிப்பதற்காகக் கொடுத்துண்டு. என்ன ஆர்த்தியும் அதுகாலீன வண்டன் முருகன் கோவிலிலும் அந்தச் சாமியாளரக் காணமுடியவில்லை.

ஏற்காழ ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு மைதினி அவர்களுடன் என்கூடியில் வரித்துக் கொண்டிருந்த அவர்களு தாயார் யாழ்ப்பாளை வர்த்தி குற்றார்கள். 75/9 முன் ஒழுங்கை, பலாலி விகி, நிருதெல்லெவ்விட என்ற விட்டு விலாசத்தில் தங்கியிருந்தார். அவ்வாறு தங்கியிருக்கும் பொழுது ஓராடியாக சுந்திசியான் ஆச்சிரமத்திற்கு வருங்கை தந்து மேற்குறிப்பிட்ட விடயங்கள் அனுஸ்தவத்தையும் தெரிவிப் படுத்தினார்கள். மேற்கும் திருதெல் வெளி விட்டிலிருந்து ஆச்சிரமத்திற்கு புறப்படும் பொழுது ஏற்கனவே பாக்ஸி மூலம் அனுப்பியிருந்த அந்த சாமியாளின் விலாசத்தை மூடுகினியின் தாயார் ஏடுத்துப் பார்த்த பொழுது அந்த பாங்கில் கடிதத்தில் விலாசம் அழித்திருப்பதும் அவற்றாவின்கப்பட்டது. இதுவும் ஆச்சரியப்

படும் நிகழ்ச்சியாகவே உள்ளது. அவ்வாறு அறிந்திருந்த பார்ஸ் கடிதத் தொழும் எமக்குர் காண்பித்தார்கள். அத்துடன் சாமியாருக்கு கொடுப் பதற்கொள ஏற்கனவே வாட்டி வைத்திருந்த காலிலேவடியையர், சால் வையும் ஆர்சிரமத்தில் ஓப்படைத்துள்ளார்கள். இவ்வாறு தங்களது குடும்பத்தில் முருகப்பெருமாலும்படைய திருவிளையால் தொடர்ந்து கொள்ளடே. போவதைக் குறிப்பிட்டு ஆனந்தகண்ணர் கொள்கின்தார்கள்.

கற்கண்டிடன் கவை அதனைச் கவைந்தவர்களுக்குத்தான் தெரியும். அதேபோல கலியுகத்தில் கந்தப்பெருமாலும்படைய அருளின் சிறப்பையும் அதனை அனுபவித்தவர்கள்தான் நன்று அறிவார்கள். அதிலும் ஆற்றங்களை முருகனை நாடியும் அவனை நினைத்தும் உள்ளம்மக்கு வழிபடுகின்ற அடியவர்களுக்கு அவன் அருளை அன்ளிவழங்குவது மட்டுமல்லி அவர்களை நாடிவத்து அவர்களின் குறையைக் போக்குகின்றான் என்பதையும் மேற்படி நிகழ்வு எமக்கு விளக்குவதாக உள்ளது. ஆம் ஆற்றங்களை முருகனின் அருணையும் அதன் சிறப்பையும் அறிவதற்குப் பயக்கு திருவருள் கைகூட வேண்டும்.

ஓம முருகா!

ந. அரியாத்தினம்
தொண்டமரனார்

குறிப்பு: சந்திதி முருகப் பெருமாலும்படைய இவ்விதமான அற்புத நிகழ்வுகள் தொடர்ச்சியாக ஓவ்வொரு மார்த்தும் வெளிவரவுள்ளது. இவ்வாறான அற்புத நிகழ்வுகளை அனுபவித்த அன்பர்கள் தகுந்த ஜநாரந்துப்பை விளக்குவாக குறிப்பிட்டு மொக்க குழுவிற்கு அனுப்பினால் அவற்றையும் இத் தொடரில் இடம் பெறக் கூடியவாய்.

தமிழ் நாலை இலக்ஷ்யம்

நீலன் யுகத்தின் வளிக்கை மிக்க கொரு பேரிலக்கிய வடிவமான நாலை தோன்றி ஒரு நாற்றால்கூடும், இரண்டு தசாப்தங்களும் காட்றிச் சிட்டன. இக் குறிப்பிட்ட காலப் பருதிகளுள் அது பெற்று வந்துள்ள பரிமாணங்களும் பல்வேறு துறையினில் விளைவித்துள்ளதாகக் கண்களும் இலக்கியத்தில் முதன்மை ஆனவை “வசன வடிவிலே குறிப்பிட்டதுக்காவு நீளமுடையதாலவும், புளைந்துவரக்கப்படுவதாகவும் பாத திரங்களின் பண்புகளையும் செயல்களையும் வாழ்வதையிலே உள்ளார்யத்தே இயல்பான கலைப் பொருளில் அனைத்து அவற்றின் உணர்ச்சி மோதல் கண்டு சித்திரிப்பதாகவும் அமைவது நாலை” என்று சிலர் நாலையுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறுவர். இத்தன்மையான நாலைகளிலக்கியம் தமிழில் தோன்றியதற்கான பிரச்சாவு என்ன என்பது ஆராய்வாடு ஜௌனாடிய அவசியமாகின்றது.

ஆங்கில ஏண்டிபத்திரிக்கிள் தீம் மேல்நாட்டுப் பண்பாட்டுத் தாக்கத்தினால் தேவீய பாராபரிய நிவங்கையை சுறுக அமைப்பிடு நிலை தார்த்து முறையளித்துவ சுறுக அமைப்பு வைர்த்தி கொண்டிருத்தது. ஆங்கிலம் கல்வியினால் ஆஸ்கல் மோழியை நஷ்ட வாற்றவர்கள் ஆம் மோழியில் பயின்று வந்த நாலை இலக்கியத்தைத் தமிழிலே அறியுதலைப் படுத்த விண்ணத்துவர். இதேசாம்பால் நூல்காலைப் பல்லாயிரச் கலைக்கில் உற்பத்தி செய்யும் எந்திர வசதி, நூல்காலைப் படித்து இலக்குநாலைகள் கல்வி அறிவு, பரத்துப்பாட்ட வாசகர்க்கட்டம், மத்தியதர வகுப்பினாகின் தோற்றம், போதிய அளவிலான ஒழிவு நீரா வசதி கிணவத்தும், என்பால் நாலை இலக்கியத்தின் பின் புவமாக அமைந்தன சுற்று. விளக்கமாக தோக்கின தாமி வருந்திப் பெற்ற நூல்காலை ஒழிவிலக்க கண்டியும் அநைப் பயணாகப் பெற்ற துரைத்தன உந்தியோகமும் இக் காலத்தில் ஒருவரைக் கண்ணால் ஆகின. இம் மத்திய நாலைக்கத்தினர் சாதி நிலவுவட்டமை ஒரு வரின் முன்னேற்றத்திற்கு உதவாது என்பதுள்ளதும் தமிழைச் சுற்றிய சில பழங்குடுகளும் நன்னாழுநாகங்களும் காலத்திற்கு ஒவ்வாதன என்பதையும் சமூகச் சிற்றிருந்தம் அளவியும் என்பதையும் உணர்ந்தான், இக்குறைய சூழ்நிலையிலே புதிய எண்ணங்கள், புதிய குறுத்துக்கள், புதிய இலக்கியங்கள் ஆகியவற்றைப் புனர்ப்படுத்த நாலைகள் ஒரு இலக்கிய வடிவமாகி கொண்டனர்.

நெய்தில் குறைவுள்ள நாவல்களிரியரான மாண்பும் வேறுதாயகம். சின்னா காவுதி பிரதாப மூகவீரர் சரித்திரம் என்ற குருங்கள் முன்னுரையில் காலிழ் உரைருவுட் மூர்கள் இல்லை என்ற குறைவைப் போக்குவதற்கா வைம் நம்முடு செய்யுட்களின் கருதிருக்கலூக்கு கண்டவடிவில் எடுத்துங்காட்டி நல்குவதற்காகவுமே எழுதியதாகச் சூழிப்பிற்கிண்றார். இவரது நாவல் செய்தத் துரை நற்றுவைம் என்ற நுத்தங்களையே பாத்திரங்களாக கொல்க டிருந்தங் நாவல் வானவடிவில் அணாந்த காலியம் என்ற காலத்து இவருக்கு இருந்தது என்பதை இவரது கநாபாத்திரமான ஜானாம்பாள் கூறுவில் இருந்து உணரலாம். நாவல்லெல்லிபத்தின்து முக்கிய அம்முன்களான சாருக்களாம், பாத்திரப்பஷ்டப்பு, மொழிநடை என்பவற்றில் இவர் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. சுறுத்தியூர் முதச்சுமுதவரை ஏற்றத் தன்மை பேசுவதைக்கூட, ஊரோன் பாலந்தூத்தக்காலை அறநெநிப் பிரச்சாரங்களாக அணுவடியம் சம்பவங் காலங்களைக்கவே இருந்தன. இதன் பின்னர் இராஜுகளையாறும், மாதங்களையாவும் தாம் வாற்றத் தாலுக்குறுகா வாத்தை நேரக்கி காம் பெற்ற அனுபவங்களை இயற்பஷ்புகளுடன் சித்திரிக்க முயன்றதைக் கமலாம்பாள் சரித்திரத்திலும் பத்மாவதி சரித்திரத்திலும் ஆணைக் கடியதாக உள்ளது.

நாவல்ஸ்டிய வளர்ச்சியில் அடுத்த காலத்திப்பகுதியில் தோண்டிய, நாவல்களை ஆப்பனியும் நாவல்கள், சரித்திர நாவல்கள், மூர்க்கால்கள், மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள் என வகையிடுத்தி ஆராய்வார். மூப்பறியும் நாவல்கள் எழுதுவெளில் ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், வட்டாழி தூநர மாரி ஜயங்கார் இவர்களது வழநிபில் சங்கர்வாஸ் போன்றவர்கள் குறிப் பீடுத்துக்கவர்கள். காங்கிரஸ்டாலின் வெர்லோர் பேருமையில் போன்ற ஆங்கில நாவலாலியர்களுப் பின்பற்றியே இவர்களது நாவல்கள் எழுதப்பட்டிருந்தன. ஆங்கில மொழியில் சேரி·வுட்டர்ஸ்காட் எனபவர் சரித்திர நாவல்கள் எழுதுப்பட்டிருந்து பிரான்ஸம் போற்றிருந்ததை போல அவர்களும் வழியிலை தமிழ் சரித்திர நாவல்களின் கட்டுத் தன அழைக்கப்படும் கல்கி பல நாவல்களை எழுதினார். பார்த்திபன் கவுசி, பொன்னியின் செல்வன், சிலகாயின் சபதம் என்பன் ஆற்பிடித்தத்தக்கனவாறும். தமிழ் நாட்டின் வரலாற்றுச் சம்பவங்களை நன்றா துங்கநூம் தமிழ் நல்லமிகொல் வானம்படுத்தியவர், கல்லியின் வழியைப் பின்பற்றி நிதி, நா. கப்பீரமணியன் சரணாட்டல்கள் பேரங்கு பிரார் சரித்திர நாவல்கள் எழுதிய ஆசினியர் ஆவர்.

சமூக நாவல்கள் என்ற வகையில் துரித நாட்டில் வாழும் நடுந்தரங்களும் பாழ்க்கப்படி பிரச்சினைகளும் கிராமிய மக்களின் வாழ்க்கை மூறநகரங்கள் நாவல்களில் அவசி ஆராய்ப்பட்டன. உதாரணமாக, கிராமத்து மக்களின் வாழ்க்கையைக் குதாராத்திரமாக கொண்டு ஆர். சண்முகக்குந்தரம் எழுதிய பூவுப் பிரச்சும்; கமிழ் நாட்டின் கழுதூயக குறைபாடுகளை உணர்ந்தும் வாழவில் மு. வரதராஜன் எழுதிய ‘கன்னோகாலியமோ’ தேழிலையார் பிரச்சினையை வழையாகக் கொண்டு இராந்

நாலன் எழுதிய 'பஞ்சம் பரியும்' போன்ற நாவல்களைச் சிறப்பாக இங்கு குறிப்பிடலாம். இதுபோல ஈழத்தில் உழூக்கு தாநபாடுள்ள ராம ஏற்றத் தாந்வகளியான்று பங்கேற்று ஈழக்கப் பிரச்சினைகளைக் கணாத்துக் கொண்டு ஈழத்தில் என். பொன்னுத்துறை, இளங்கிரன், கலெசரலிங்கன், டானியஸ், போன்றவர்கள் கணக்கள் எழுதி உள்ளனர். மொழிபெயர்ப்பு நாவல் கள் என்ற வகையில் ஜேரோப்பிய மொழிகளில் இருந்து மட்டுமென்று இந்திய மொழிகளிலிருந்தும் பல நாவல்கள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. உதாரணமாக வங்காள மொழியிலிருந்து தாக்ஸிங் நாவல்களும், மராத்தி மொழியில் இருந்து காஷ்டேகளின் நாவல்களும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. ஆங்கில, பிரெஞ்ச, ஜெர்மன், குழிய, மொழி நாவல்களும் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. கடார்ஸ்டாயின் 'போரும் சமாதானமும்' இவ்வகை நாவல்களில் பிரகிட்டி பெற்றது.

01. தனிமனித வாநம் :-

அதாவது ஈக்திரத்துக்குப் பின்னர் வெளி வத்த நாவல்களில் குறிப் பிடிட சில புனிபுகளை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. அவற்றில் முதன்மையானது தனி மனித வாதம் ஆகும். இந்தப் பண்பு பத்மாவதி சனித்திரம் தீளதயான போன்ற ஆரம்பங்கால நாவல்களிற் காணப்பட்டதும் இன்று யேவோங்கிக் காணப்படுகின்றது. அதாவது பிரதான பாத்தி ரங்கள் உணர்வு பூர்வமாக நம்மு துவினையையும் தனித்துவமையையும் வெளிப் படுத்துவதோடு அளவிறின் அடிப்படையில் உவகத்தை தொக்குவதையும் அளவிறுவதையும் காணலாம். உதாரணமாக இந்திரா பார்த்த சாரதியின் 'தீஷரகஞக்த அப்பால்' என்ற நாவலில் வரும் பூயா, ஜூஷகி ராமனின் 'மரப்பாலீ' வரும் அம்யின் அகிலனின் 'எங்கே போகிறோம்' நாவலில் வரும் புவங்கா ஜூயக்காந்தனின் 'கில ஜேரங்களில் சில மனிதர்கள்' என்ற நாவலில் வரும் கங்கா போன்ற பாத்திரங்களைக் குறிப் பிடிக்காம்.

02. ஒழுக்கப் பண்பு :-

அன்மைக்கால நாவல்களில் இடம் பெறும் பிரச்சினைகளில் ஒன்று மனிதனின் ஒழுக்கப் பண்பாகும். முந்தியகால நாவல்களும் ஒழுக்கவியர்வு என்பது ஒடும்பம், சுறுகம், பண்பாடு, சட்டிது, சம்பிரதாயன்கள் என்ற வகையில் பாந்திரங்களில் ஒழுக்கை பிரச்சினைகள் ஒடுத்தாராய்ப்பட்டன. ஆனால், ஆன்மைக் கால நாவல்களில் பாதுரை மட்டுமே ஒழுக்கப் பிரச்சினைகளாகக் காலானாய்ப்படுகின்றன. தி. ஜூஷகிராமனின் அம்மாவர்தாள், மோகமூன், செம்பருத்தி ஹாஸ்பி நாவல்களைக் குறிப்பிடலாம்.

ஏரா... கும்...

தி. ஜி. நடராசா
(அவை, ஈரு கடுவாடு, அ. டி. கல்லூரி)

Easy way to Learn English

PART - 9

I. Underline the correct tense given in the bracket.

- (a) I ride bicycle well, but now I dont
(is used to — use to — was used to)
- (b) Mr. Ravy on the 3rd of september 1950
(is born — was born — will be born)
- (c) Snow when the sun rises
(vanished — vanishing — vanishes)
- (d) No 751 bus usually at 8. A. M.
(arrived — arrives — arriving)
- (e) I can't work no more. I my work.
(has finished — have finished — was finishing)
- (f) Why is that boy crying. He crying
since he got up from bed.
(is crying — has cried — has been crying)
- (g) I him by next week.
(meet — met — shall be meeting)
- (h) Sri Lankan farmers natural manure for
centuries before the artificial manure came into use.
(used — had used — had been using)

- (i) IT raining from 6 A. M. to
11 A. M. yesterday.
(has been — had been — will have been)
- (j) He painting the wall tomorrow.
(had been — has been — will have been)

II. Comprehension Passage

The Children stopped chattering as Miss Huges entered the classroom. Then they stood up as one body and said in a loud chorus.

"Good Morning, Teacher."

Miss Huges smiled, said good morning too and told the class to sit down. At a glance there seemed to be about thirty-five peoples in class. The Majority were girls. She noticed several intelligent faces. All the Pupils were watching intently, what sort of person she was.

"I suppose you want to know my name", She said. But before she could tell them, some one in the class called out. "It is Miss Huges." Every body laughed. Miss Huges laughed too.

"News travels quickly", she said. "I am afraid it will take me longer to learn all your names".

III. Answer questions briefly.

- (1) What were the pupils doing before Miss Huges entering the class room.
- (2) How did the pupils greet the teacher.

- (3) How did the teacher greet in turn.
- (4) Who were the Majority in the class.
- (5) Did the teacher introduce herself to the class

VI. Write the meaning in tamil for the phrases and words.

- (1) Stood up as one body
- (2) At a glance
- (3) Intently
- (4) News travel quickly
- (5) Chattering
- (6) Chorus

VI. Some English Sayings (முதியெழவுகள்)

- (1) Killing two birds at one shot
ஒரு ஏதிலில் இரண்டு மாங்காய் விழுத்துவது
- (2) Prevention is better than cure
வந்துமின் விசைப்பு இவ்விதியும் பார்க்க வருமுன் காட்டபது
சிற்றத்து
- (3) Misfortunes never come alone
தூண்பாக்கள் ஒருபோதும் தனித்து வராது
- (4) You are what you think
பிர என்ன நினைக்கிறோ அதாக ஆவிட
- (5) Bad news have wings
கூடாத புதினங்களுக்கு இறைக்கைகள் உண்டு

S. Thurairajah
(English Tuter)

விஞ்ஞான விளக்கம்

காயற்தில் வெளிவரும் குருதி உறைவிறது. ஆனால் உடலான் அது உறைவதில்லை.

- ❖ குருதி உறைவதற்கு குருதியில் உண்ண குருதிச் சிறுதட்டுக்கள் என்றும் கவன் உதவும்.
- ❖ குருதிச் சிறுதட்டு காயங்களில் கிணதவஷட்வதால் அதில் இருந்து வெளிவரும் துரோம்போபினாஸ்திரின் குருதிந்திரவு விழுமூயத் திறுங்கள் கவனியம், புரோத்துரோம்பின் எங்பவற்றூட்டு சேர்ந்து தூரோம்பினை உண்டாக்கும்.
- ❖ துரோம்பின், பைபிரினோசினாடன் சேர்ந்து பைபிரின் இசையை உண்டாக்கும்.
- ❖ பைபிரின் ஊலையில் குருதிக் கலங்கள் கிக்கிக்கொள்ளக் குருதி உறையும்.

தடிமன் காலங்களில் ஒருவரின் கேட்குந் திறன் குறைவதென?

- ❖ தடிமன் காலங்களில் ஊத்தேங்கியாகின் குழாயினுள் சளியம் அடைக்கின்றது.
- ❖ இதனால் உள் அழுக்கம் அதிகரிக்க சென்பிப்பறை வெளிநோக்கி அழுக்கப்படும்.
- ❖ எனவே செவிப்பறையின் அதிர்வு குறையவே கேட்குந்திறன் குறைவாட்டுயும்.

செங்குருதிக் கலங்கள் நீரில் இட்டுச் செதித் தேர்ந்தில் வெடிக்கன்றன. ஆனால் அவை குருதிக் திரை விழுமூயத்தில் வெடிப்பதில்லை ஏன்?

- ❖ செங்குருதிக் கலங்களின் கலக்ஸாற்றின் செறிவு, நீர்க்கொள்ளினிலூட் கூடியது.
- ❖ நீரில் இட்டதும் பிரசாரணத்தின் மூலம் நீர் ரெங்குழியங்களில் செல்லும்.
- ❖ இதனால் செங்குருதிக் கலங்கள் வீக்கமங்கட்கின்றன.
- ❖ ரெங்குருதிக் கலங்கள் கவசச்சுவண்டர் கொள்ளிட்டுப்படில்லை, மேல்விய கல மென்சுவே உண்டு.
- ❖ இதனால் கவுவளவு அதிகரித்ததும் வெடியின்றன.

· அறிவியல் உண்மைகள்

ஜூப்பசி மாத வாராந்த நிகழ்வுகள்

02 - 10 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10-30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : செல்வன். S. தியாகக்சந்திரன்

(இந்து இளைஞர் மன்றம் உடுவில்)

விடயம் : ‘உரையரங்கு கலைநிகழ்வு’

வழங்குபவர்கள் : உடுவில் இந்து இளைஞர் மன்ற அன்பர்கள்

09 - 10 - 98 வெள்ளிக்கிழமை 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. ஐ. சண்முகலிங்கம்

(ஆசிரியர் ம. மகா. வித்தியாலயம், நெல்லியடி)

சோற்பொழிவு : ‘பக்தியும் பகுத்தறிவும்’

வழங்குபவர் : திரு. இ. இராகவன்

(ஆசிரியர், யா | விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி கரவெட்டி)

16 - 10 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 – 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : திரு. சி. செ. சோமசுந்தரம்

(இளைப்பாறிய, வங்கி முகாமையாளர்)

சோற்பொழிவு: ‘ஜெயம் தருவான் ஜெய கிருஸ்னன்’

வழங்குபவர் : ‘சித்தாந்த சாகரம்’ அழகு ஜெகதீஸ்வரதேசிகர்

(ஆசிரியர், வல்வெட்டி இந்து தமிழ் கலவன் பாடசாலை)

23 - 10 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

அறிமுகவுரை : நல்லை ஆதீன முதல்வர்

விடயம் : ‘இன்னிசை’

வழங்குபவர் : சி. கருணாகரன் (B. A. Dip-in-Music)

(ஆசிரியர், மத்திய கல்லூரி யாழ்ப்பாணம்)

வயலின்: திரு K. குபரன் (Dip-in-Music)

(ஆசிரியர் கொட்டடி நமசிவாய வித்தியாசாலை)

மிருதங்கம்: திரு. S. துரைராஜா (Dip-in-Music)

(ஆசிரியர்; யா | விக்னேஸ்வரா வித்தியாலயம்)

30 - 10 - 98 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10 - 30 மணியளவில்

ஞானச்சுடர் - மாத வெளியீடு ஜூப்பசி - 1998

வெளியீட்டுரை: சமுகஜோதி கா. கணேசநாதன்

(சமாதான நீதவரன், ஒய்வுபெற்ற அதிபர், கொழும்புத்துறை)

ஆய்வுரை: திரு. சிவ. மகாலிங்கம் (விரிவுரையாளர்)

(பலாவி ஆசிரியர் பயிற்சி கலாசாலை, திருநெல்வேலி)

வாசகர் போட்டி

முதல் பத்து மலரிலும் (ஜனவரி - ஒக்டோபர்) வெளியிடப் படும் விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக வாசகர் இடையே போட்டி ஒன்று நடைபெறவுள்ளது. இப்போட்டியில் வெற்றி பெறுவோருக்கு வழிமைபோல பெறுமதியான பரிசில்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டி தொடர்பான விபரங்கள் நவம்பர் மாத இதழில் வெளியிடப்பட்டு போட்டி நடாத்தப்பட்டபின் அது பற்றிய முடிவுகள் 1999 ஜனவரி மலரில் வெளியிடப்படும்.

அன்பான வேண்டுகோள்

மலருக்கு பொருத்தமான, தரமான ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி வைக்குமாறு சமய பெரியார்களையும், அறிஞர் பெருமக்களையும் அன்புடன் கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.

மலர்க் குழு:

நந்தியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை,
செல்வச்சந்திதி, தொண்டைமானாறு.